

УДК 316.752/.754; 316.334; 304.3; 15.41.31; 04.51.65

№ держреєстрації 0123U103468

Інв. №

Київська міська державна адміністрація
Комунальна науково-дослідна установа
"Науково-дослідний інститут соціально-економічного розвитку міста"
(КНДУ "НДІРоМ")
03061, м. Київ, вул. Героїв Севастополя, 37-А;
тел. (044) 202-14-01, факс (044) 202-14-08

ЗАТВЕРДЖУЮ

Директор КНДУ "НДІРоМ"

д. м. н., проф.

_____ С.А. Павловський

ЗВІТ

ПРО НАУКОВО-ДОСЛІДНУ РОБОТУ

ГЕНДЕРНИЙ АНАЛІЗ БЕЗПЕКОВИХ ВИКЛИКІВ У М. КИЄВІ: ВИЯВЛЕННЯ
РЕСУРСІВ ТА МОЖЛИВОСТЕЙ ДЛЯ ЗАПОБІГАННЯ ТА ВЧАСНОГО
РЕАГУВАННЯ НА ТАКІ ВИКЛИКИ

Науковий керівник НДР

д. м. н., проф.

С.А. Павловський

СПИСОК АВТОРІВ

Зав. відділу соціологічних досліджень,
моніторингу, оцінки та гендерного
інтегрування

Н. Дмитрук

Виконавці:

Провідний науковий співробітник

Н. Свідерська

Науковий співробітник

Т. Загоруйко

ЗМІСТ

ВСТУП.....	4
1.СПРИЙНЯТТЯ БЕЗПЕКОВИХ ВИКЛИКІВ КИЯНКАМИ ТА КИЯНАМИ В КОНТЕКСТІ ВІЙНИ.....	11
2.ОЦІНКА КИЯНАМИ БЕЗПЕКОВИХ ВИКЛИКІВ СТОЛИЦІ, ЗОКРЕМА ДЛЯ ЖІНОК.....	27
3.ГЕНДЕРНО ЧУТЛИВІ СЕРЕДОВИЩА ТА ПРАКТИКИ ЯК МЕХАНІЗМИ НІВЕЛЮВАННЯ БЕЗПЕКОВИХ ВИКЛИКІВ ДЛЯ КИЯНОК ТА КИЯН ЗА ЧАСІВ ВІЙНИ.....	36
ВИСНОВКИ ТА РЕКОМЕНДАЦІІ	55
ДОДАТКИ.....	61
Додаток А. Лінійні розподіли за результатами дослідження	61

ВСТУП

Прагнення Перемоги, очікування миру стали головними для нашої країни. Та мир не приходить сам по собі, його потрібно виборювати та будувати, укріплювати, а також потрібно вивчати та аналізувати сучасні безпекові виклики. Будівництво миру – це не лише справа політиків, військових та дипломатів. Їх діяльність, без сумніву, є важливою, але участь суспільства робить процес більш успішним, розширює вивчення чинників для прийняття рішень, дає суспільству розуміння важливості досягнених результатів.

Створення інклюзивних та гендерно чутливих умов у процесах відновлення та розбудова миру є важливими умовами відновлення країни. Будь-яке соціальне явище по-різному впливає на чоловіків та жінок, війни і конфлікти не виняток. Проблема різного впливу війн та конфліктів на жінок і чоловіків є глобальною.

Вперше питання прав жінок та гендерної рівності у ситуаціях запобігання конфлікту, у конфліктних і постконфліктних ситуаціях було відображено у Резолюції Ради Безпеки ООН 1325 «Жінки, мир, безпека» (далі – РБ ООН 1325), яка була прийнята 31 жовтня 2000 року. Резолюція РБ ООН 1325 стала першим етапом для визнання різного впливу війни на жінок та роль жіночого лідерства в запобіганні конфліктів і побудові миру. Резолюція також закликає держав-членів ООН забезпечити більш активну участь жінок на всіх рівнях ухвалення рішень, механізмах запобігання та вирішення конфліктів, необхідність збільшення ролі та участі жінок в переговорних процесах із встановлення миру, у діях з підтримки миру та миробудуванні.

Після затвердження Радою Безпеки ООН цієї резолюції було прийнято дев'ять додаткових резолюцій щодо жінок, миру та безпеки – «сестринські резолюції» Резолюція 1820 (2008 р.), Резолюція 1888 (2009 р.), Резолюція 1889 (2009), Резолюція 1960 (2010 р.), Резолюція 2122 (2013 р.), Резолюція 2160 (2013 р.) Резолюція 2242 (2015 р.), Резолюція 2467 (2019 р.), Резолюція 2493 (2019 р.), які сформували Порядок денний Ради Безпеки ООН «Жінки, мир, безпека». Глобальні директиви, резолюції, документи вагомих міжнародних

організацій, які здаються далекими й іноді дуже абстрактними, лише тоді працюють, коли з паперів переміщуються в реальну діяльність. Важливо, коли суть, філософія, принципи, заклики до дій міжнародних документів імплементуються в національне законодавство, політику та щоденну практику.

Рада Безпеки ООН закликала до імплементації на національному рівні Резолюції РБ ООН 1325, у тому числі через національні плани дій (далі - НПД). Адже, держави-члени несуть головну відповідальність за досягнення гендерної рівності та дотримання прав людини. Перший НПД був розроблений Данією у 2005 році. Станом на сьогодні біля 100 країн розробили НПД для виконання Резолюції РБ ООН 1325. Були прийняті Регіональні плани дій, зокрема Африканським Союзом і Європейським Союзом. Країни розробили НПД другого, третього і навіть четвертого покоління, спираючись на роботу та уроки, отримані з попередніх планів. Часто НПД узгоджуються з національними програмами розвитку, політикою гендерної рівності та іншими відповідними рамковими політиками. Важливою умовою реалізації НПД є співпраця з громадянським суспільством, зокрема з місцевими жіночими мережами та організаціями.

НПД - це стратегічні документи національного рівня, які окреслюють підхід уряду та курс щодо локалізації дій на виконання Резолюції РБ ООН 1325. Україна - перша країна, яка ухвалила НПД на виконання Резолюції РБ ООН 1325 у період збройної агресії. 24 лютого 2016 р. Кабінет Міністрів України затвердив Національний план дій України з виконання резолюції Ради Безпеки ООН 1325 «Жінки, мир, безпека» на період до 2020 року (далі - НПД 1325). 28 жовтня 2020 року - затверджено другий Національний план дій з виконання резолюції Ради Безпеки ООН 1325 «Жінки, мир, безпека» на період до 2025 року (розпорядження Кабінету Міністрів України № 1544-р.). 16 грудня 2022 року Розпорядженням Кабінету Міністрів України № 1150-р внесені зміни до діючого НПД 1325 для врахування викликів повномасштабної війни та є прикладом ефективної державної політики в умовах війни.

Діючий сьогодні НПД 1325 направлений на досягнення 5 стратегічних цілей:

1. Забезпечення рівноправної участі жінок і чоловіків у прийнятті рішень щодо запобігання конфліктам, розв'язання конфліктів, постконфліктного відновлення на всіх рівнях та в усіх сферах, зокрема в секторі безпеки і оборони.
2. Створення ідентифікації безпекових викликів, реагування на них.
3. Забезпечення процесу постконфліктного відновлення, розбудови та впровадження системи перехідного правосуддя за принципами забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків.
4. Забезпечення захисту від насильства за ознакою статі, сексуального насильства (в умовах збройного конфлікту та в мирний час).
5. Забезпечення розвиненої інституційної спроможності виконавців Національного плану для ефективного впровадження порядку денного «Жінки, мир, безпека» відповідно до міжнародних стандартів.

З метою конкретизації завдань на місцевому рівні у відповідь на проблеми безпеки, найгостріші для громади, задоволення особливих потреб жінок і чоловіків різного віку та соціального статусу відбувається локалізація національного плану дій та створення місцевих планів дій. План заходів з виконання Резолюції РБ ООН 1325 «Жінки, мир, безпека» на період до 2025 року у м. Києві оновлено та прийнято у 2023 році.

Порівняльний аналіз цільових груп НПД 1325 і Плану заходів у м. Києві показав, що окремі цільові групи не виділені у Плані заходів, вони «зашиті» під узагальненим формулюванням «різні групи жінок і чоловіків населення з урахуванням їх віку, місця проживання, стану здоров'я та інших соціальних ознак», але актуалізація їх потреб в умовах воєнного стану досить важлива, зокрема, це волонтери, особи, які зазнали матеріальних збитків через бойові дії та обстріли, особи, які повернулися з полону, особи сектору безпеки і оборони, які постраждали від насильства за ознакою статі, зокрема психологічного, та сексуальних домагань, особи, які ухвалюють рішення, пов'язані з розв'язанням конфліктів та питаннями безпеки (жінки, які провадять діяльність, пов'язану з питаннями підтримки миру).

Результати даного соціологічного дослідження дозволяють актуалізувати заходи Плану заходів з виконання Резолюції РБ ООН 1325 «Жінки, мир, безпека» на період до 2025 року у м. Києві. У цілому План заходів у м. Києві охоплює усі стратегічні цілі НПД 1325 та відповідні операційні цілі, за винятком оперативних цілей 3.3., 3.4., 5.1. (див. табл. А).

Таблиця А. Співвідношення Національного Плану дій 1325 Плану заходів 1325 у м. Києві

Національний план дій 1325	План заходів 1325 у м. Києві	
Стратегічна ціль 1. Забезпечення рівноправної участі жінок і чоловіків у прийнятті рішень щодо запобігання конфліктам, розв'язання конфліктів, постконфліктного відновлення на всіх рівнях та в усіх сферах, зокрема в секторі безпеки і оборони.	Оперативна ціль 1.1. Створення нормативно-правових умов та можливостей для рівноправної участі жінок і чоловіків у мирних переговорах і прийнятті рішень щодо запобігання конфліктам, розв'язання конфліктів, надання допомоги постраждалим, постконфліктного відновлення.	8 заходів
	Оперативна ціль 1.2. Забезпечення рівноправного представництва жінок і чоловіків у прийнятті рішень в секторі безпеки і оборони.	1 захід
	Оперативна ціль 1.3. Залучення інститутів громадянського суспільства до прийняття рішень щодо підтримки і просування культури миру, встановлення миру, постконфліктного відновлення та надання допомоги особам, які постраждали від конфлікту.	3 заходи
Стратегічна ціль 2. Створення ідентифікації безпекових викликів, реагування на них	Оперативна ціль 2.1. Наявність дієвого механізму взаємодії державних органів, громадських об'єднань, підприємств, установ та організацій з ідентифікації безпекових викликів, запобігання таким викликам, реагування на них (війни, пандемії, техногенні катастрофи тощо) з урахуванням потреб різних груп дівчат і хлопців, жінок і чоловіків.	4 заходи
	Оперативна ціль 2.2. Забезпечення спроможності населення України, зокрема жінок і дівчат, виявляти безпекові виклики, запобігати таким викликам, реагувати на них відповідно до наявних інструкцій, законодавства, рівня безпекових викликів та власних потреб.	9 заходів
Стратегічна ціль 3. Забезпечення процесу постконфліктного відновлення, розбудови та впровадження системи перехідного правосуддя за принципами забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків.	Оперативна ціль 3.1. Визначення суспільного та політичного діалогу щодо постконфліктного відновлення та розбудови відновного/перехідного правосуддя жінок і врахування особливостей потреб жінок і чоловіків (дівчат і хлопців), які постраждали від конфлікту.	4 заходи
	Оперативна ціль 3.2. Визначення специфічних потреб осіб, які постраждали від конфлікту, зокрема жінок, з урахуванням гендерних підходів та їх урахування під час надання адміністративних, медичних та соціальних послуг.	11 заходів
	Оперативна ціль 3.3. Визначення належних механізмів документування, оцінювання та відшкодування збитків особам, які постраждали від насильства, пов'язаного з конфліктом, з урахуванням гендерного підходу та притягнення винних до відповідальності.	-
	Оперативна ціль 3.4. Забезпечення відповідності законодавства у сфері перехідного правосуддя з міжнародними стандартами, його застосування та доступу до правосуддя для постраждалих жінок і чоловіків, дівчат і хлопців.	-

Стратегічна ціль 4. Забезпечення захисту від насильства за ознакою статі, сексуального насильства (в умовах збройного конфлікту та в мирний час).	Оперативна ціль 4.1. Формування системи міжвідомчого виявлення та реагування, яка забезпечує створення умов для отримання комплексного, своєчасного захисту та доступу до правосуддя осіб, які постраждали від насильства за ознакою статі та сексуального насильства, пов'язаного з конфліктом, в умовах збройного конфлікту.	1 захід
	Оперативна ціль 4.2. Формування системи міжвідомчого виявлення та реагування для забезпечення комплексного, своєчасного захисту та доступу до правосуддя осіб, які постраждали від насильства за ознакою статі та сексуального насильства, пов'язаного з конфліктом, в мирний час.	6 заходів
	Оперативна ціль 4.3. Забезпечення комплексної допомоги особам, які постраждали від насильства за ознакою статі та сексуального насильства, пов'язаного з конфліктом, з урахуванням специфічних потреб постраждалих в умовах збройного конфлікту та в мирний час.	6 заходів
	Оперативна ціль 4.4. Забезпечення функціонування ефективних механізмів запобігання насильству за ознакою статі, сексуальним домаганням та сексуальному насильству, пов'язаному з конфліктом.	4 заходи
Стратегічна ціль 5. Забезпечення розвиненої інституційної спроможності виконавців Національного плану для ефективного впровадження порядку денного «Жінки, мир, безпека» відповідно до міжнародних стандартів.	Оперативна ціль 5.1. Забезпечення достатніх знань та навичок виконавців Національного плану для ефективного виконання завдань, визначених порядком денним «Жінки, мир, безпека» відповідно до міжнародних стандартів.	-
	Оперативна ціль 5.2. Впровадження ефективної системи міжвідомчої взаємодії на місцевому, регіональному та національному рівні, інституційних механізмів, у тому числі в секторі безпеки і оборони, щодо розроблення, виконання та моніторингу стану виконання Національного плану.	3 заходи

Важливо доповнити перелік заходів в рамках Стратегічної цілі 1. «Забезпечення рівноправної участі жінок і чоловіків у прийнятті рішень щодо запобігання конфліктам, розв'язання конфліктів, постконфліктного відновлення на всіх рівнях та в усіх сферах, зокрема в секторі безпеки і оборони», адже лише 51,9% респондентів/ток відзначають можливість в місті брати участь у формуванні політик щодо питань їх особистої безпеки. Також розширити питання співпраці із представниками і представницями сектору безпеки. Наприклад, організація інформаційної кампанії щодо залучення жінок до роботи в секторі безпеки та оборони, миротворчих процесах (інтерв'ю, фотовиставки, соціальна реклама, підкасти тощо).

У межах дослідження вивчалися які саме ситуації та чинники впливають на почуття безпеки киянок та киян. У цілому оцінки опитаних респондентів щодо наявності в столиці відповідних механізмів протидії безпековим викликам є стриманими та невизначеними: зокрема, 26,7% не визначились щодо наявної можливості дівчат та жінок брати участь у формуванні політик щодо питань їх

особистої безпеки, 25,4% - не визначились щодо стану врахування потреб дівчат та жінок щодо їх особистої безпеки на місцевому рівні політик та планування.

У контексті заходів в межах стратегічної цілі 2. «Створення ідентифікації безпекових викликів, реагування на них», доцільно організувати експертні дискусії щодо вивчення та врахування потреб киянок та киян, зокрема жінок та чоловіків з дітьми, людей літнього віку в столиці, та їх пріоретизації при формуванні бюджетних витрат.

Адже більше 20% киянок та киян не визначилися з відповіддю на запитання «Чи наявні в столиці інфраструктурні об'єкти (освітні заклади, центри надання адміністративних послуг, транспортна інфраструктура міста, зони відпочинку тощо) враховують потреби жінок та чоловіків з дітьми». Лише одна третина респондентів/-ток вважають, що у Києві сформоване партнерство влади, поліції та киян щодо безпечного міста та безпечного громадського простору. Одним із варіантів розвитку такого партнерства в перспективі може бути впровадження підходу «Community policing»¹.

18 вересня 2023 року відбулась презентація Платформи забезпечення гендерного мейнстрімінгу та інклюзії у відновленні, яка має стати майданчиком органів державної влади та місцевого самоврядування, громадянського суспільства, представників бізнесу, партнерів з розвитку та міжнародних організацій на шляху до гендерно відповідального відновлення України. Доцільно доповнити заходи по Стратегічній цілі 3. «Забезпечення процесу постконфліктного відновлення, розбудови та впровадження системи перехідного правосуддя за принципами забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків».

Не дивлячи на те, що досить комплексно заплановані заходи по досягненню Стратегічної цілі 4. «Забезпечення захисту від насильства за ознакою статі, сексуального насильства (в умовах збройного конфлікту та в мирний час)», 40% киян не можуть дати оцінку тому, що в місті забезпечено

¹ Що таке Community Policing. – <https://cop.org.ua/ua/community-policing/shcho-take-community-policing>.

надання ефективної та своєчасної допомоги особам (жінкам та чоловікам), які постраждали від насильства за ознакою статі, зокрема від сексуального насильства, 36,9% киян - про стан системного інформування населення з питань запобігання та протидії насильству за ознакою статі, сексуальним домаганням та сексуальному насильству.

В дослідженні вперше розроблено індикатори-питання та вивчено наявну ситуацію в місті для жінок і дівчат потрапити в неприємні та ризиковані ситуації, пов'язані із ризиками сексуальних домагань та інших форм сексуального насильства, а також, вивчено питання забезпечення рівності можливостей та захисту прав працівниць/ків від будь-якої форми дискримінації під час найму та просування на службі, поширеність політик регулювання індивідуальної поведінки та корпоративної етики щодо протидії сексизму, сексуальним домаганням, психологічному та сексуальному насильству, дискримінації під час прийняття на службу, виконанні службових обов'язків та участі у прийнятті рішень в організаціях/установах міста.

Опитування проводилося з 31 липня по 10 серпня 2023 року; всього було опитано 2003 респондента у віці 18 років та старше. Стандартні відхилення при достовірних 95% співвідношенні змінних від 0,1:0,9 до 0,5:0,5 складають 1,4-2,4%. Метод отримання інформації: індивідуальне інтерв'ю за місцем мешкання.

1. СПРИЙНЯТТЯ БЕЗПЕКОВИХ ВИКЛИКІВ КИЯНКАМИ ТА КИЯНАМИ В КОНТЕКСТІ ВІЙНИ

Під час війни в 21 столітті міста стикаються з унікальними безпековими викликами, які вимагають комплексних стратегій та планів дій. Стратегії безпеки для великих міст під час воєнного конфлікту мають бути добре продуманими та широкомасштабними, оскільки вони стикаються зі значними ризиками та загрозами (див. рис. 1.1). Ці стратегії потребують тісної співпраці між місцевими органами влади, правоохоронними органами, громадськими організаціями, гуманітарними організаціями та мешканцями міста. Розробка, планування та тренування населення щодо реалізації таких стратегій може зменшити ризики та сприяти безпеці великих міст у воєнний час.

Рисунок 1.1. Ключові стратегії безпеки для великих міст у період військових дій

Киянки та кияни за час війни, спричиненої російською військовою агресією, стикнулися з достатньою кількістю безпекових викликів, частина яких є актуальною і сьогодні, таких як: фізичною небезпекою - через вибухи, атаки з боку ворога, поранення або загибель; гуманітарною кризою у перші місяці війни - нестачу їжі, медикаментів та інших життєво важливих ресурсів; психологічним стресом - війна призвела до серйозного психологічного тиску на цивільне населення через стрес, тривогу, посттравматичний синдром та інші психічні проблеми; кібербезпекою – атакою на інфраструктуру, телекомунікаційні мережі та важливі системи; дискурсом про загрозу хімічної та ядерної зброї, що становить серйозну загрозу для життя та здоров'я людей і навколишнього середовища. Ці виклики мають серйозні наслідки для безпеки людей. Однак для розв'язання перерахованих безпекових проблем не застосовано комплексного підходу для їх нівелювання.

Подолання безпекових викликів відбувається ситуативно, спорадично та фрагментарно, залишаючи киянок та киян у стані тривоги за теперішнє та майбутнє. Однак, відповідаючи на питання «Чи побудована, на Вашу думку, в місті надійна система ідентифікації, запобігання та реагування на безпекові виклики з урахуванням потреб різних груп жінок і чоловіків, зокрема потреб жінок та чоловіків з інвалідністю?» 48,3% киянок та киян дає позитивну відповідь (див. табл. 1.1).

Таблиця 1.1. Відповіді респондентів на запитання «Чи побудована, на Вашу думку, в місті надійна система ідентифікації, запобігання та реагування на безпекові виклики (війна, пандемія, техногенні катастрофи) з урахуванням потреб різних груп жінок і чоловіків (зокрема потреб жінок та чоловіків з інвалідністю)?», %

Так	11,9
Скоріше так, ніж ні	36,4
Скоріше ні, ніж так	22,3
Ні	9,9
<i>Важко відповісти</i>	19,5

В той же час, позитивні відповіді на питання «Чи побудована, на Вашу думку, в місті надійна система ідентифікації, запобігання та реагування на безпекові виклики з урахуванням потреб різних груп жінок і чоловіків, зокрема

потреб жінок та чоловіків з інвалідністю?», з боку респонденток/ів які опікуються родичами з інвалідністю є в 2 рази меншою, порівняно із респондентами що не мають таких родичів (див. рис. 1.2).

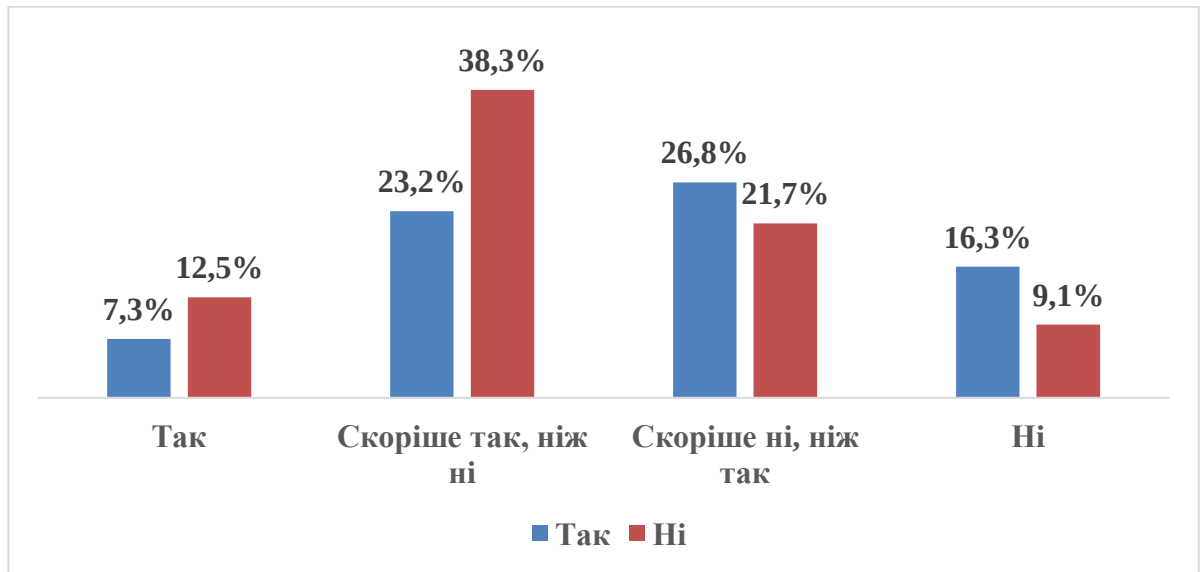

Рисунок 1.2. Відповіді респондентів на запитання «Чи побудована, на Вашу думку, в місті надійна система ідентифікації, запобігання та реагування на безпекові виклики (війна, пандемія, техногенні катастрофи) з урахуванням потреб різних груп жінок і чоловіків (зокрема потреб жінок та чоловіків з інвалідністю), залежно від віку респондентки/та, серед тих респондентів, які опікуються родичами з інвалідністю, %

Результати дослідження демонструють максималізм киянок та киян щодо оцінок важливості заходів із запобігання безпековим викликам та реагування на них – переважна більшість запропонованих заходів з безпеки вважається доцільними та важливими (див. табл. 1.2).

Таблиця 1.2. Відповіді респондентів на запитання «Оцініть, будь ласка важливість таких заходів запобігання безпековим викликам та реагування на них (війни, пандемії, техногенні катастрофи) для міста Києва», %

	Важливо	Скоріше важливо	Рівною мірою важливо і не важливо	Скоріше не важливо	Не важливо	ВВ
Інформування городян про алгоритми дій відповідно до рівня загрози та кризової ситуації	59,2	29,2	7,0	2,6	0,6	1,3
Виготовлення та поширення пам'яток екстреного реагування на безпекові виклики з урахуванням потреб жінок та чоловіків, дівчат та хлопців, у тому числі з інвалідністю	45,2	33,9	12,4	4,8	1,8	1,9
Розгортання діючих та будівництво нових бомбосховищ або укриттів	72,7	20,7	4,6	1,1	0,0	0,8

Облаштування бомбосховищ та укриттів водою, туалетами, ковдрами, зручними меблями тощо	62,7	24,1	9,1	2,6	0,1	1,4
Маркування бомбосховищ та укриттів позначками та дорожньою розміткою із зазначенням відстані до них	61,8	25,5	8,5	2,9	0,3	0,9
Регулярні обстеження рівня доступності, умов перебування для жінок з дітьми, жінок та чоловіків похилого віку, з інвалідністю та інших вразливих груп населення бомбосховищ та укриттів м.Києва	62,2	29,5	5,2	1,9	0,5	0,6
Удосконалення системи оповіщення під час безпекових загроз з урахуванням інклюзивного підходу	51,0	34,7	7,9	2,9	2,4	1,0
Організація навчань з реагування на кризові ситуації за місцем проживання та роботи містян відповідно до характеру та рівня загрози	36,5	31,6	19,1	5,9	3,6	3,4
Забезпечення мешканців міста за місцем проживання засобами індивідуального захисту та безпеки	49,5	33,5	11,7	2,3	0,9	2,1
Запровадження доступних послуг та сервісів психологічної допомоги задля підвищення стресостійкості городян	43,1	36,3	16,0	1,7	0,4	2,5
Надання психологічної підтримки з питань подолання психологічних травм у дітей, внаслідок бомбардувань та інших ризиків війни	52,8	32,2	11,4	1,6	0,2	1,9
Створення комітетів мешканців будинків із запобігання безпековим викликам та проведення їх навчання	34,9	25,3	20,1	6,9	7,7	5,1
Забезпечення роботи громадського транспорту в умовах воєнного стану	79,9	15,4	4,0	0,1	0,0	0,5
Забезпечення роботи та доступності медичних послуг в умовах воєнного стану	88,2	10,2	1,3	0,0	0,0	0,3
Надання гуманітарної допомоги соціально-вразливим верствам в умовах воєнного стану	73,1	23,2	3,2	0,0	0,0	0,5
Надання соціальної підтримки та допомоги городянам в умовах воєнного стану	72,8	23,0	3,6	0,2	0,0	0,4
Забезпечення освітніх закладів укриттями та бомбосховищами в умовах воєнного стану задля надання освітніх послуг	82,7	14,2	2,0	0,1	0,0	1,0
Розгортання та обладнання пунктів обігріву (незламності) у зимовий період	59,7	30,8	7,8	0,8	0,1	0,9
Облаштування вбиралень в громадських місцях	66,1	26,0	5,1	1,3	0,2	1,3
Будівництво в місті захисних споруд цивільного захисту з урахуванням гендерного та	55,9	27,3	7,7	3,6	2,2	3,3

інклюзивного підходу, загроз та ризиків, пов'язаних із надзвичайними ситуаціями та бойовими діями						
Забезпечення публічності та прозорості діяльності владних структур по запобіганню безпековим викликам та реагуванню на них	64,1	30,9	3,1	0,6	0,1	1,3

Для киянок та киян є вкрай важливими забезпечення роботи і доступності медичних послуг в умовах воєнного стану (88,2%), забезпечення освітніх закладів укриттями та бомбосховищами в умовах воєнного стану задля надання освітніх послуг (82,7%), забезпечення роботи громадського транспорту в умовах воєнного стану (79,9%), надання гуманітарної допомоги соціально-вразливим верствам в умовах воєнного стану (73,1%), розгортання діючих та будівництво нових бомбосховищ або укриттів (72,7%) та надання соціальної підтримки та допомоги городянам в умовах воєнного стану (72,8%).

В другу чергу, для киянок та киян є важливим такі заходи запобігання безпековим викликам та реагування на них, як: облаштування вбиралень в громадських місцях (66,1%), забезпечення публічності та прозорості діяльності владних структур по запобіганню безпековим викликам та реагуванню на них (64,1%), облаштування бомбосховищ та укриттів водою, туалетами, ковдрами, зручними меблями тощо (62,7%), а також регулярні обстеження рівня доступності бомбосховищ та укриттів м. Києва, умов перебування для жінок з дітьми, жінок та чоловіків похилого віку, з інвалідністю та інших вразливих груп населення (62,2%), маркування бомбосховищ та укриттів позначками та дорожньою розміткою із зазначенням відстані до них (61,8%).

В третю чергу, для киянок та киян є важливим - інформування городян про алгоритми дій відповідно до рівня загрози та кризової ситуації (59,2%), розгортання та обладнання пунктів обігріву (незламності) у зимовий період (59,7%), будівництво в місті захисних споруд цивільного захисту з урахуванням гендерного та інклюзивного підходу, загроз та ризиків, пов'язаних із надзвичайними ситуаціями та бойовими діями (55,9%), удосконалення системи оповіщення під час безпекових загроз з урахуванням інклюзивного підходу (51%).

Менш важливим для киян та киянок є такі заходи запобігання безпековим викликам та реагування на них, як: забезпечення мешканців міста за місцем проживання засобами індивідуального захисту та безпеки (49,5%), виготовлення та поширення пам'яток екстреного реагування на безпекові виклики з урахуванням потреб жінок та чоловіків, дівчат та хлопців, у тому числі з інвалідністю (45,2%), запровадження доступних послуг та сервісів психологічної допомоги задля підвищення стресостійкості городян (43,1%), організація навчань з реагування на кризові ситуації за місцем проживання та роботи містян (36,5%), створення комітетів мешканців будинків із запобігання безпековим викликам та проведення їх навчання (34,9%).

Киянки та кияни більш позитивно оцінюють доступність укриттів/бомбосховищ під час ракетного удару, коли перебувають вдома та на робочому місці, порівняно із тим, коли вони знаходяться у міському просторі – їдуть в наземному транспорті чи гуляють містом (див. табл. 1.3). Киянки та кияни кажуть, що укриття/бомбосховища у 24,3% є доступними та 26,5% скоріше доступними під час їхнього перебування вдома, а також коли вони перебувають на роботі укриття/бомбосховища є доступними у 25,3% та у 26,9% скоріше доступними. Це може свідчати про те, що обізнаність киян про розташування укриттів/бомбосховищ є вищою в тому міському просторі, який є більш знайомим для киянок та киян. Водночас, помірна оцінка доступності укриттів/бомбосховищ є характерною, коли киянки та кияни їдуть в наземному міському транспорті (8,4% доступними та 27,5% скоріше доступними) та/або гуляють містом (9% є доступними та 27% скоріше доступними).

Необхідно звернути увагу на те, що саме перебуваючи вдома, майже третина киянок та киян (29%) каже про недоступність укриттів/бомбосховищ під час ракетного удару - для 14,3% є скоріше не доступні та 14,7% не доступні укриття/бомбосховища; і, також, кожна/ен 5 киянка та киянин (22,8%) каже про недоступність укриттів/бомбосховищ під час ракетного удару, коли вони їдуть в наземному транспорті - для 11,5% є скоріше не доступно та 11,3% не доступні укриття/бомбосховища, що ілюструє ситуацію відсутності переадресації та

відсутність логістичного картування локацій укриттів/бомбосховищ за маршрутами міста.

Таблиця 1.3. Відповіді респондентів на запитання «Оцініть, будь ласка, доступність для Вас укриттів/бомбосховищ під час ракетного удару, коли Ви ...», %

	Доступно	Скоріш доступно, ніж ні	Рівною мірою доступно й не доступно	Скоріш не доступно	Не доступно	ВВ
Перебуваєте вдома	24,3	26,5	18,6	14,3	14,7	1,6
Ідете в наземному міському транспорті	8,4	27,5	34,1	11,5	11,3	7,1
Перебуваєте на робочому місці	25,3	26,9	12,7	4,3	6,8	23,9
Гуляєте містом	9,0	27,0	40,6	7,4	7,9	8,1

Серед третини опитаних киянок та киян фіксується незадоволення якістю облаштування укриттів/бомбосховищ – 30,3% вважають що облаштування їх не є якісним (17,5% - скоріше не якісним та 13,8% - не якісним) (див. тал. 1.4). Слід звернути увагу, що за результатами опитування, майже третина респондентів не користувалися укриттями/бомбосховищами міста – 26,7% і це показник або віддаленості укриттів/бомбосховищ, або необізнаності про них, або неготовності чи неможливості їх відвідування з різних причин, зокрема їх недоступності. 23,8% киян та киянок вважають укриття рівною мірою якісно й не якісно облаштованими. Лише 15,6% киянок та киян вважають що якість облаштування укриттів є задовільною.

Таблиця 1.4. Відповіді респондентів на запитання «Оцініть, будь ласка, якість облаштування укриттів/бомбосховищ», %

Якісно	3,0
Скоріш якісно	12,6
Рівною мірою якісно й не якісно	23,8
Скоріш не якісно	17,5
Не якісно	13,8
Не користувався	26,7
Важко відповісти	2,6

З віком респонденток/ів падає оцінка якості облаштування бомбосховищ/укриттів: 19,9% киянок/н у віці від 18 до 29 років кажуть що укриття/бомбосховища «облаштовано якісно» та «скоріше якісно» і лише 9,8%

киянок/н у віці старші за 60 років вважають так само, а також, саме в старшій групі киянок/н найбільша частка тих, хто не користувався укриттями/бомбосховищами (див. рис. 1.3).

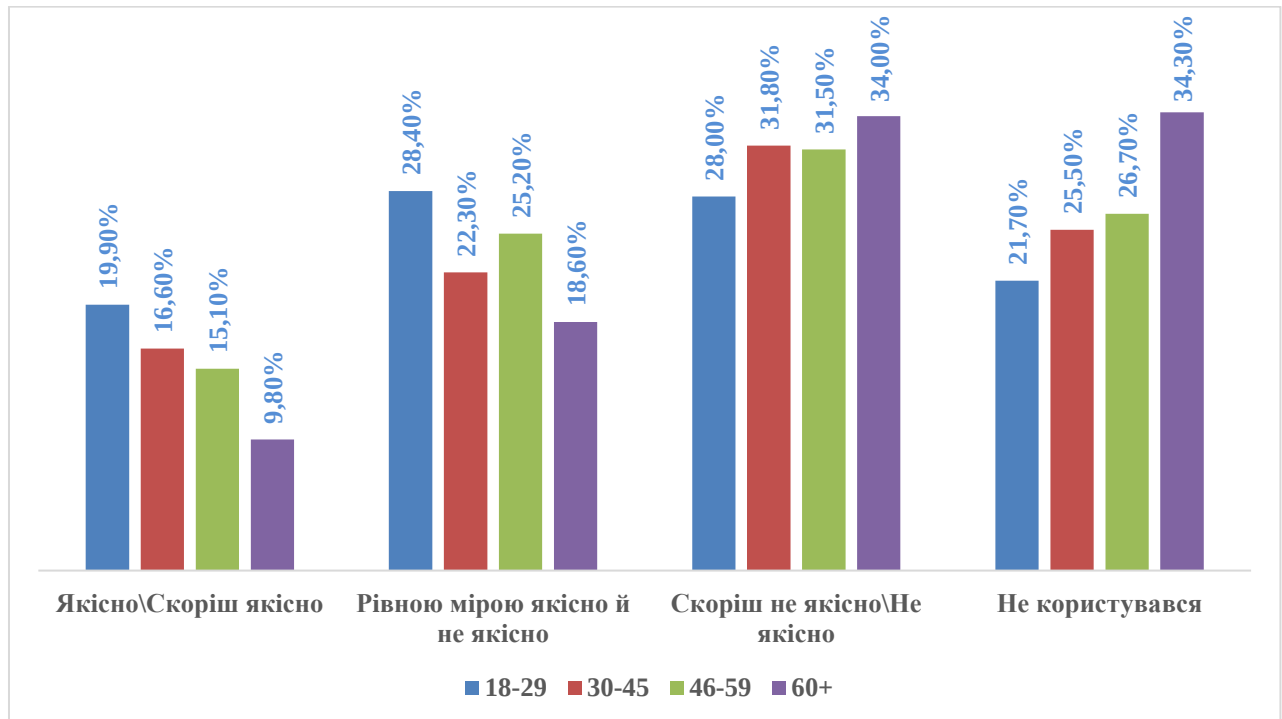

Рисунок 1.3. Оцінка якості облаштування укриттів/бомбосховищ, залежно від віку респонденти/та, %

Міські середовища також зіштовхуються з безпековими викликами, які відрізняються від тих, що характерні для воєнного конфлікту, але також можуть бути серйозними для життя та добробуту людей. Деякі з найбільш поширених безпекових викликів у міському середовищі зображено на рисунку 1.4. Тільки шляхом впровадження ефективних стратегій безпеки та планів дій можна забезпечити безпеку та добробут у міських середовищах. Вирішення цих проблем вимагає комплексного підходу та співпраці між місцевими органами, громадськими організаціями та мешканцями міста. Тільки шляхом впровадження ефективних стратегій безпеки та планів дій можна забезпечити безпеку та добробут у міських середовищах столиці.

Рисунок 1.4. Найбільш поширені безпекові виклики у міському середовищі.

17% киянок та киян вважають столицю абсолютно безпечним містом. Половина опитаних, скоріше погоджується з твердженням, що «Київ є безпечним містом» - 52,1%. 22% - киянок та киян займає позицію бінарну, - «і так, і ні». Лише 7,9% - опитаних не згодні з тим що Київ можна вважати безпечним містом для життя (див. табл. 1.5). Різниця в оцінках респондентів за статтю та віком знаходить в межах статистичної похибки, однак, впевнено можна сказати, що кияни молодшого віку частіше згодні з тим, що Київ є безпечним

містом, порівняно із кинами старшого віку – 24,5% (у віці від 18 до 29 років) порівняно із 15,2% (старші за 60 років).

Таблиця 1.5. Відповіді респондентів на запитання «Наскільки ви погоджуєтесь чи не погоджуєтесь з тим, що Київ є безпечним містом?», %

Повністю згоден/на	17,0
Скоріше згоден/на	52,1
І згоден/на, і не згоден/на	22,0
Скоріше не згоден/на	6,1
Повністю не згоден/на	1,8
Важко відповісти	1,0

В межах дослідження з'ясовано, які саме ситуації та місцеві простори впливають на почуття безпеки киянок та киян. Найбільш безпечно киянки та кияни почуваються в метро (88,3%) та вдома (82,6%). Максимально безпечно – в парках (75,3%), в центрі (74,7%), в транспорті (70,6%). Менш безпечно – гуляючи околицями (46,3%) та залишаючи своє житло чи майно без нагляду (44,4%). І найменший ступінь безпеки, за оцінками киян, вони відчують, коли гуляють містом вночі - 22,3% (див. табл. 1.6).

Таблиця 1.6. Відповіді респондентів на запитання «Чи почуваєтесь Ви безпечно, коли...», %

	Так	Скоріше так	Рівною мірою і так і ні	Скоріше ні	Ні	ВВ
Гуляєте містом вдень	50,4	32,2	13,6	2,2	0,7	0,9
	82,6			2,9		
Гуляєте містом вночі	8,6	13,7	18,1	11,4	18,3	29,9
	22,3			29,7		
Перебуваєте вдома	55,3	31,3	11,2	1,3	0,7	0,3
	86,6			2,0		
Гуляєте в парках міста	37,4	37,9	20,7	2,3	0,6	1,1
	75,3			2,9		
Гуляєте центром міста	41,8	32,9	18,7	2,0	0,7	4,0
	74,7			2,7		
Гуляєте околицями міста	20,1	26,2	28,3	13,6	4,8	6,9
	46,3			18,4		
Перебуваєте у метрі	59,6	28,7	8,9	0,7	0,3	1,8
	88,3			1,0		
Користуєтесь громадським надземним транспортом	35,1	35,5	22,7	3,3	1,7	1,8
	70,6			5,0		

Залишаєте своє житло чи майно без нагляду	22,1	22,3	24,9	16,8	11,2	2,8
	44,4			28,0		

Вулиці призначені для піших і велосипедних прогулянок (80,5%), підземні переходи (80,5%) та зупинки громадського транспорту, у т.ч. станції метрополітену (79,7%) киянки та кияни вважають безпечними просторами міста. Також безпечними для опитаних, але меншою мірою є - публічні місця для зустрічей (наприклад: зони кафе, ресторанів, у т.ч. швидкого харчування) (75,0), парки та сквери (74,5%), школи та дитячі садки (74,4%), двори та під'їзди житлових будинків (71,7%).

Менш безпечними, за оцінками киян, є ринки та інші місця торгівлі, у т.ч. локації торговельних центрів (66,9%) та паркувальні місця (парковки для автомобілів) (60,4%) і, найменш безпечними просторами міста для респондентів є вулиці з автомобільним рухом (48,7%) (див. табл. 1.7).

Таблиця 1.7. Відповіді респондентів на запитання «Наскільки безпечно Ви почуваетесь у таких місцях району Вашого проживання ...?», %

	Достатньо безпечно	Скоріше безпечно	І безпечно, і небезпечно	Скоріше не безпечно	Достатньо небезпечно	ВВ
Вулиці призначені для піших і велосипедних прогулянок	47,6	32,9	14,3	4,0	0,7	0,6
	80,5			4,7		
Вулиці з автомобільним рухом	18,9	29,8	27,3	14,6	8,4	1,1
	48,7			23,0		
Підземні переходи	45,1	35,4	14,9	3,4	0,6	0,6
	80,5			4,0		
Зупинки громадського транспорту, у т.ч. станції метрополітену	42,6	37,1	16,2	2,7	0,8	0,6
	79,7			3,5		
Паркувальні місця (парковки для автомобілів)	32,4	28,0	22,4	7,7	1,7	7,7
	60,4			9,4		
Двори та під'їзди житлових будинків	34,4	37,3	21,5	4,3	0,8	1,6
	71,7			5,1		
Ринки та інші місця торгівлі, у т.ч. локації торговельних центрів	32,5	34,4	24,7	5,9	0,8	1,8
	66,9			6,7		
Публічні місця для зустрічей (наприклад: зони кафе, ресторанів, ут.ч. швидкого харчування)	44,1	30,9	16,3	2,6	0,6	5,5
	75,0			3,2		

Парки та сквери	38,8	35,7	20,3	3,0	0,7	1,5
	74,5			3,7		
Школи та дитячі садки	45,0	29,4	11,7	1,6	0,4	12,0
	74,4			2,0		
Дитячі майданчики	43,6	28,8	14,3	2,4	0,5	10,4
	72,4			2,9		

Наявну криміногенну ситуацію в умовах воєнного стану в Києві (44,3%) та районах міста проживання (49,2%) киянки та кияни переважно оцінюють задовільно (див. табл. 1.8). Вік та термін проживання у Києві впливають на оцінку криміногенної ситуації в умовах воєнного стану: кияни молодшого віку та кияни, які проживають меншу кількість часу в столиці, більш компліментарно оцінюють криміногенну ситуацію в районі свого проживання, і навпаки, кияни старшого віку та кияни які більше часу проживають в столиці, демонструють критичніше ставлення до криміногенної ситуації в районі свого проживання (див. рис. 1.5. – 1.6).

Таблиця 1.8. Відповіді респондентів на запитання «Як би Ви оцінили криміногенну ситуацію в умовах воєнного стану ...?», %

	Цілком задовільна	Скоріше задовільна	Рівною мірою задовільна та незадовільна	Скоріше незадовільна	Зовсім не задовільна	ВВ
в Києві	5,9	38,4	33,6	11,6	4,2	6,3
у Вашому районі	7,4	42,0	32,9	10,0	3,8	3,9

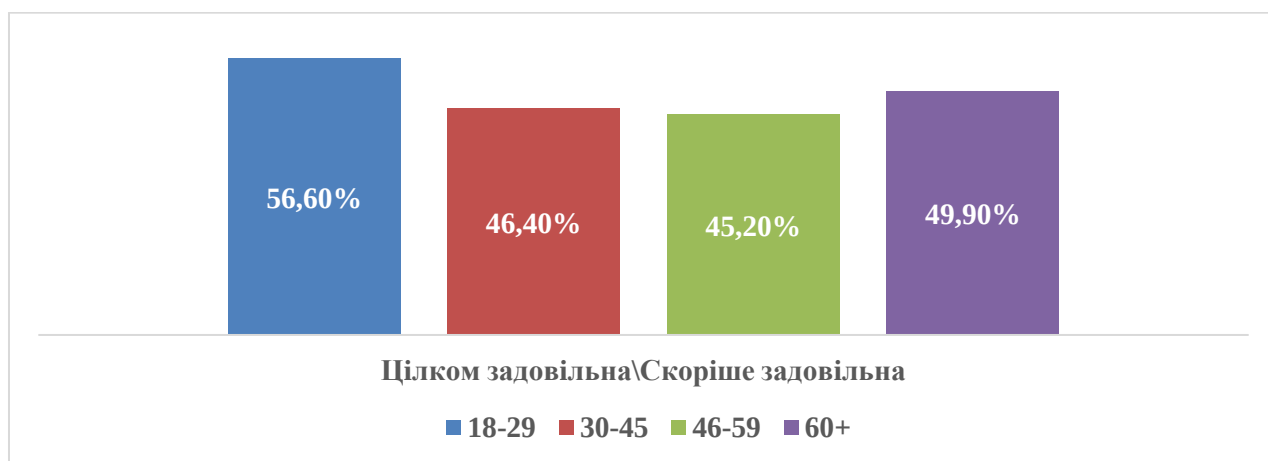

Рисунок 1.5. Оцінка криміногенної ситуації в умовах воєнного стану у районі проживання, залежно від віку респондентки/та, % (оцінка «цілком задовільна» + «скоріше задовільна»), %

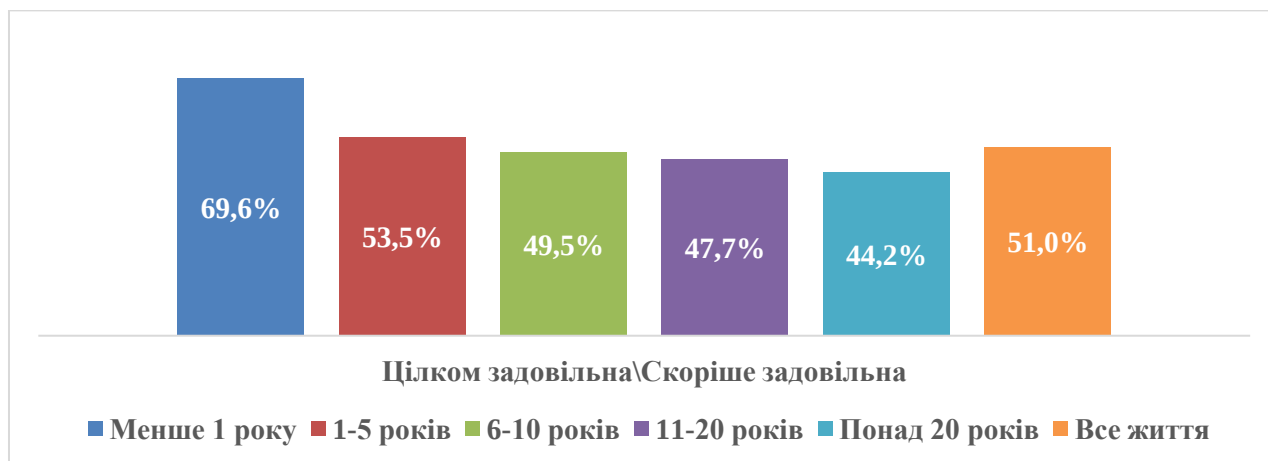

Рисунок 1.6. Оцінка криміногенної ситуації в умовах воєнного стану у районі проживання, залежно від терміну проживання в столиці, % (оцінка «цілком задовільна» + «скоріше задовільна»), %

Малий відсоток киян (7%) дали позитивні відповіді на питання «Чи були Ви або члени Вашої родини жертвою злочину у Києві за останні 12 місяців?» (див. табл. 1.9).

Таблиця 1.9. Відповіді респондентів на запитання «Чи були Ви або члени Вашої родини жертвою злочину у Києві за останні 12 місяців?», %

Так	7,6
Ні	91,6
Важко відповісти	0,8

Контакти з поліцією протягом останніх 12 місяців мали 14,8% киянок та киян (див. табл. 1.10).

Таблиця 1.10. Відповіді респондентів на запитання «Чи «взаємодіяли» Ви з поліцейськими у місті Києві протягом останніх 12 місяців?», %

«Взаємодія» включає будь-який обмін, який ви могли мати з поліцейським, будь то офіційний чи неофіційний, в тому числі неофіційно привітатися, попросити допомоги в офіцера або бути зупиненим поліцією.

Так	14,8
Ні	84,5
Важко відповісти	0,6

Водночас, за результатами опитування, кожна 4 киянка/киянин має для самозахисту газовий балончик, сигнальну кнопку виклику на мобільному телефоні, свисток (22,8%) (див. табл. 1.11).

Таблиця 1.11. Відповіді респондентів на запитання «Чи маєте Ви для самозахисту газовий балончик, сигнальну кнопку виклику на мобільному телефоні, свисток тощо?», %

Так	22,8
Ні	76,7
<i>Відмова від відповіді</i>	0,5

Але, на жаль, про місця розташування кнопок екстреного виклику допомоги у своєму районі чи мікрорайоні знає лише кожна/ен 10 киянка чи киянин (10,6%) (див. табл. 1.12).

Таблиця 1.12. Відповіді респондентів на запитання «Чи знаєте Ви про місця розташування кнопок екстреного виклику допомоги у Вашому районі чи мікрорайоні?», %

Так	10,6
Ні	78,2
<i>Я не знаю що таке «кнопка екстреного виклику допомоги»</i>	11,2

Середній бал оцінки якості роботи поліції в місті Києві дорівнює – 3,4 бали; оцінка киянками якості роботи поліції складає 3,4 бали, чоловіками – 3,3 бали. Більшість опитаних киянок та киян оцінюють якість роботи поліції в місті на 3 (35,5%) та 4 бали (37,5%) (див. табл. 1.13). Різниці в оцінках якості роботи поліції між жінками та чоловіками не спостерігається; однак, респондентки/ти молодшого віку більш позитивніше оцінюють якість роботи поліції в столиці, порівняно із киянками та киянами старшої вікової групи – оцінка якості роботи поліції у віці від 18 до 29 років складає 3,5 балів, у віці від 30 до 45 років – 3,4 бали, у віці старші за 60 років – 3,3 бали (див. рис. 1.7).

Таблиця 1.13. Відповіді респондентів на запитання «Оцініть, будь ласка, за п'ятибальною шкалою якість роботи поліції в місті Києві», %

1 – негативно	5,1
2	9,0
3	35,5
4	37,0
5 – позитивно	9,2
<i>Важко відповісти</i>	4,3

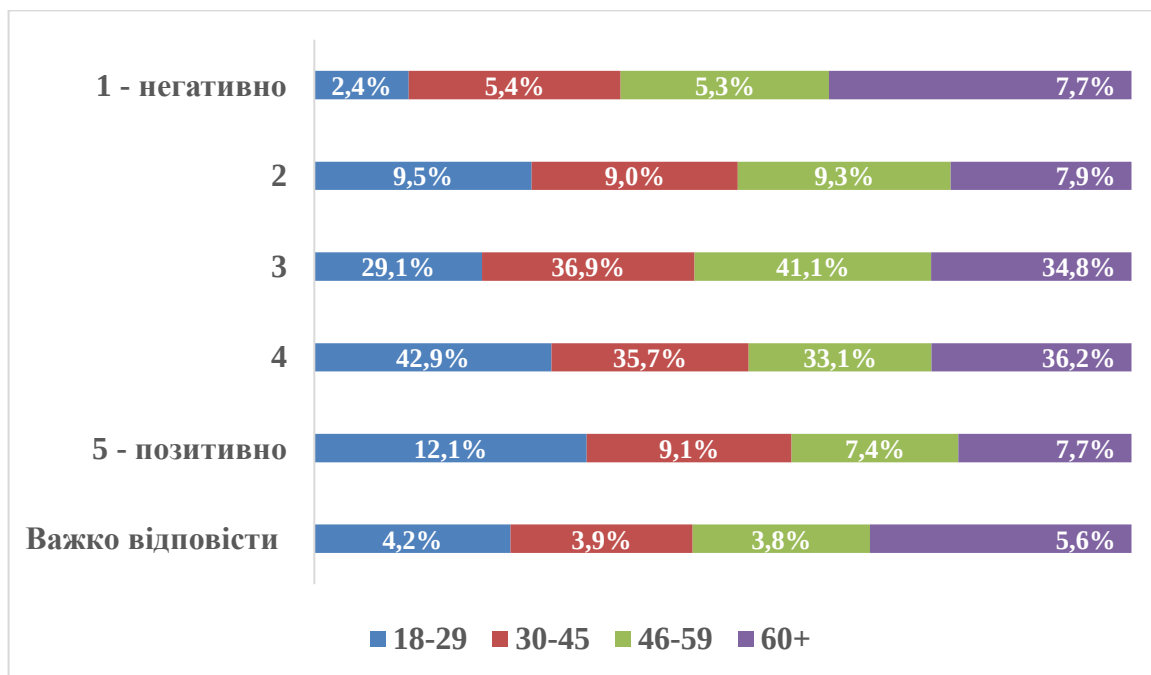

Рисунок 1.7. Відповіді респондентів на запитання «Оцініть, будь ласка, за п'ятибальною шкалою якість роботи поліції в місті Києві», залежно від віку респонденток/ів, %

Водночас, більшість опитаних киян та киянок каже про значну небезпеку у місті крадіжок чи пограбувань – 73,3% (див. рис.1.8)

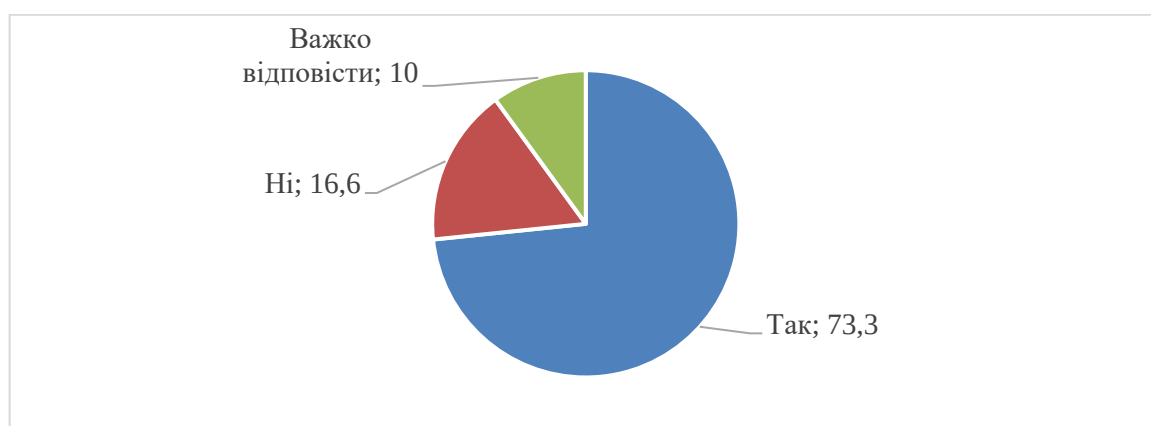

Рисунок 1.8. Відповіді респондентів на запитання «На Ваш погляд, чи існує небезпека у громадських місцях Києва щодо ... ?», %

За результатами опитування, значне занепокоєння у киян та киянок в місті викликають - великі компанії людей, що перебувають у стані алкогольного сп'яніння (31,2%), помірно тривожать та викликають занепокоєння киян - люди, які вживають/продають наркотики (28,1%) та викинуті засоби від вживання

наркотиків (26,6%), а також гучний шум, наприклад крики, гучна музика (23,2%).

Меншою мірою турбує киянок та киян – розпивання алкоголю у громадських місцях (18,3%), відсутність освітлення на вулицях, дворах, під'їздах (16,5%), вандалізм (15,2%), бездомні тварини (15,0%), наявність місць з потенційними ризиками можливих нападів (14,1%), відправлення біологічних потреб у громадських місцях (13,1%).

Найменші занепокоєння у киянок та киян викликає - обмеження руху та/або обмежена кількість маршрутів громадського транспорту (8,4%), переслідування/залякування або загрозлива поведінка (7,5%) та сусідські суперечки (5,1%) (див. табл. 1.14).

Таблиця 1.14. Відповіді респондентів на запитання «Які ситуації викликають у Вас найбільше занепокоєння?», %

Великі компанії людей, що перебувають у стані алкогольного сп'яніння	31,2
Люди, які вживають/продають наркотики	28,1
Викинуті засоби від вживання наркотиків, наприклад голки, шприці	26,6
Гучний шум, наприклад, крики, гучна музика	23,2
Розпивання алкоголю у громадських місцях	18,3
Відсутність освітлення на вулицях, дворах, під'їздах	16,5
Вандалізм	15,2
Бездомні тварини	15,0
Наявність місць з потенційними ризиками можливих нападів (занедбані та покинуті споруди, неогорожені недобудови, промислові зони, безлюдні місця/пустирі, місця з обмеженою видимістю через високі кущі та дерева)	14,1
Відправлення біологічних потреб у громадських місцях	13,1
Обмеження руху та/або обмежена кількість маршрутів громадського транспорту, що ускладнює пересування по місту	8,4
Переслідування/залякування/загрозлива поведінка	7,5
Сусідські суперечки	5,1
Графіті	3,6
Інше	8,2
<i>Важко відповісти</i>	3,3

2. ОЦІНКА КИЯНАМИ БЕЗПЕКОВИХ ВИКЛИКІВ СТОЛИЦІ, ЗОКРЕМА ДЛЯ ЖІНОК

Майже половина киянок та киян каже про існування небезпеки сексуальних домагань для дівчат та жінок (45,4%). Третина опитаних погоджуються щодо наявності небезпек, пов'язаних із сексуальним насильством чи зґвалтуванням дівчат-підлітків та жінок (32,6%), сексуальних домагань до дітей та підлітків (31,6%), образи, побиття представників ЛГБТ-спільноти міста (30,3%). Таку небезпеку як викрадення дітей, підлітків, жінок, чоловіків, опитані кияни оцінюють у 23,9% (див. табл. 2.1). В той же час, фіксується значна частка респондентів, які не визначилися з фактами та видами існування зазначених небезпечних ситуацій в місті (від 19,5% до 28,2%).

Таблиця 2.1. Відповіді респондентів на запитання «На Ваш погляд, чи існує небезпека у громадських місцях Києва щодо ... ?», %

	Так	Ні	ВВ
Сексуальних домагань для дітей та підлітків	31,6	43,9	24,5
Сексуальних домагань для дівчат та жінок	45,4	35,1	19,5
Сексуального насильства чи зґвалтування дівчат-підлітків та жінок	32,6	45,1	22,3
Образи, побиття представників ЛГБТ-спільноти міста	30,3	41,5	28,2
Викрадення дітей, підлітків, жінок, чоловіків	23,9	51,2	24,9

Жінки-киянки, порівняно із чоловіками-киянами, більшою мірою виказують стурбованість небезпекою у громадських місцях саме сексуальних домагань для дітей та підлітків (жінки – 34,5%, чоловіки – 28,3%) та сексуальних домагань для дівчат та жінок (жінки – 48,7, чоловіки – 41,5%), порівняно із іншими небезпеками у громадських місцях столиці (див. рис. 2.1 – 2.5).

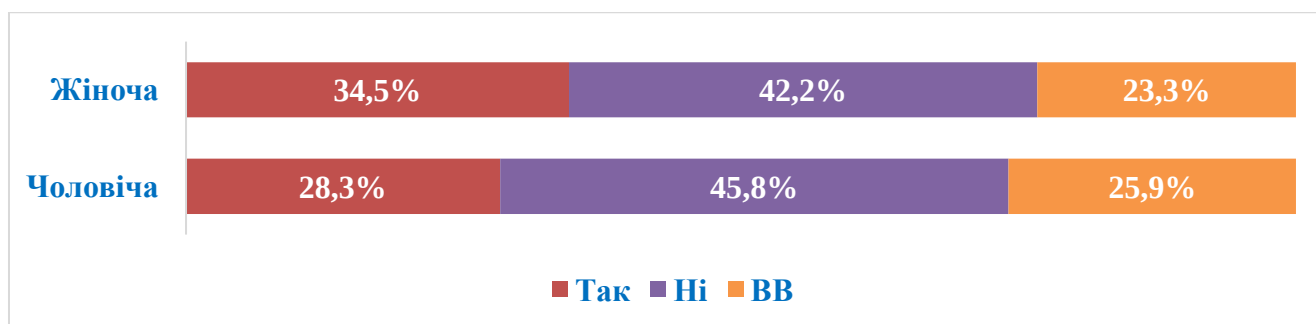

Рис. 2.1. Відповіді респондентів на запитання «На Ваш погляд, чи існує небезпека у громадських місцях Києва щодо сексуальних домагань для дітей та підлітків?», залежно від статі респондентів, %

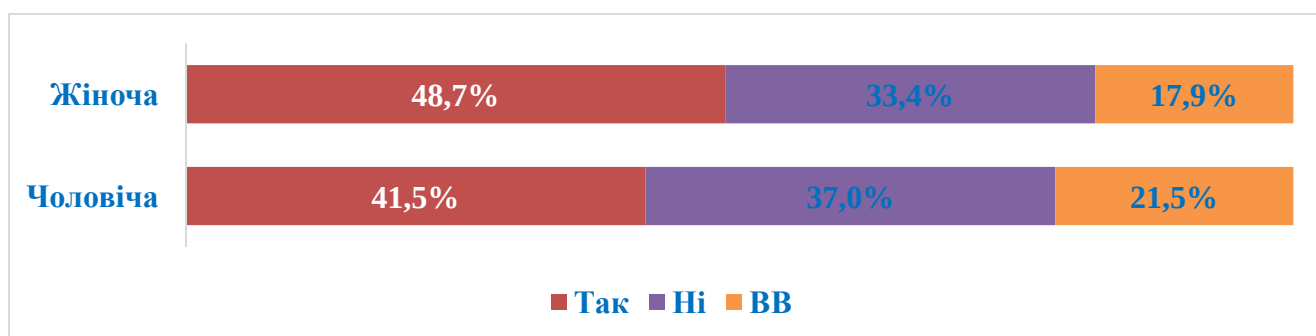

Рис. 2.2. Відповіді респондентів на запитання «На Ваш погляд, чи існує небезпека у громадських місцях Києва щодо сексуальних домагань для дівчат та жінок?», залежно від статі респондентів %

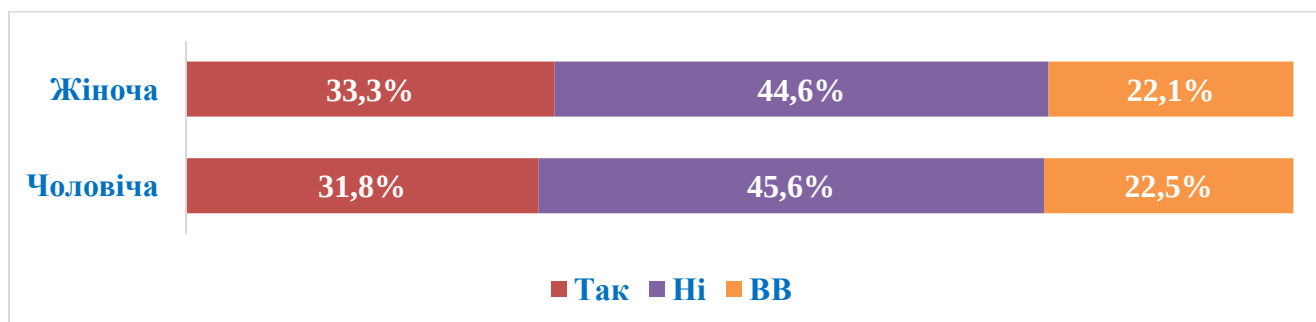

Рис. 2.3. Відповіді респондентів на запитання «На Ваш погляд, чи існує небезпека у громадських місцях Києва щодо Сексуального насильства чи зґвалтування дівчат-підлітків та жінок?», залежно від статі респондентів %

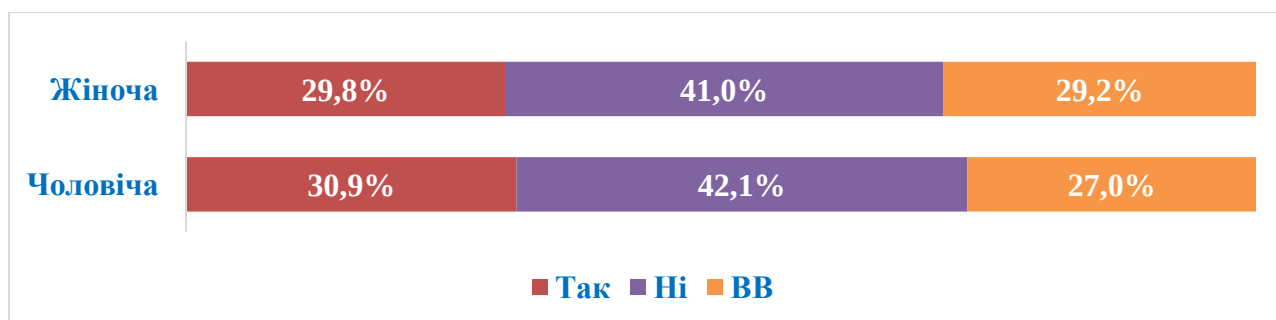

Рис. 2.4. Відповіді респондентів на запитання «На Ваш погляд, чи існує небезпека у громадських місцях Києва щодо образ, побиття представників ЛГБТ-спільноти міста?», залежно від статі респондентів %

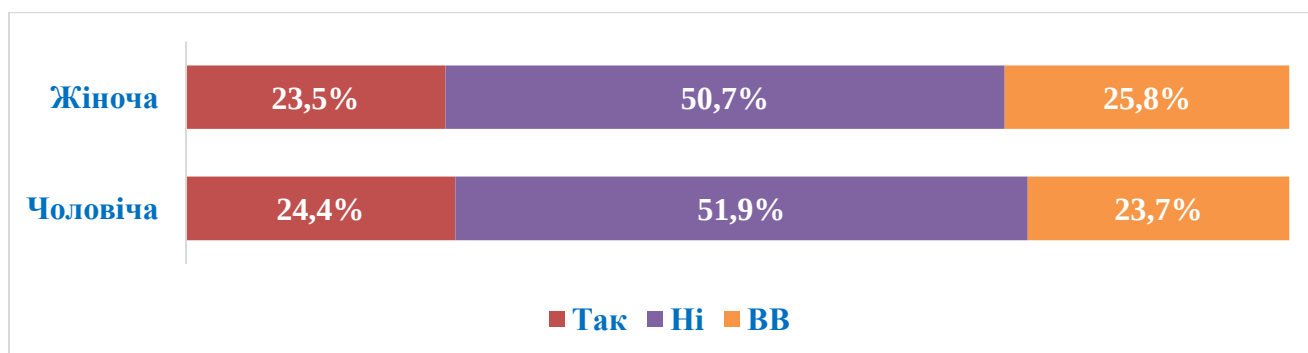

Рис. 2.5. Відповіді респондентів на запитання «На Ваш погляд, чи існує небезпека у громадських місцях Києва щодо викрадення дітей, підлітків, жінок, чоловіків?», залежно від статі респондентів %

Оцінки опитаних киянок та киян наявності в столиці відповідних механізмів протидії безпековим викликам є стриманими та невизначеними: 40% опитаних не можуть дати оцінку тому, що в місті забезпечено надання ефективної та своєчасної допомоги особам (жінкам та чоловікам), які постраждали від насильства за ознакою статі, зокрема від сексуального насильства, 39% – вагаються надати відповідь про сформоване партнерство влади, поліції та киян щодо безпечного міста та безпечного громадського простору, 36,9% - про стан системного інформування населення з питань запобігання та протидії насильству за ознакою статі, сексуальним домаганням та сексуальному насильству, 26,7% - про наявні можливості дівчат та жінок брати участь у формуванні політик щодо питань їх особистої безпеки та 25,4% - про стан врахування потреб дівчат та жінок щодо їх особистої безпеки враховуються на місцевому рівні політик та планування (див. табл. 2.2).

Частіше, респондентки/ти кажуть про наявні можливості в місті брати участь у формуванні політик щодо питань їх особистої безпеки (51,9%) та врахування потреб дівчат та жінок щодо їх особистої безпеки на місцевому рівні політик та планування (51,3%), і, відповідно, рідше – про ефективну та своєчасну допомогу особам (жінкам та чоловікам), які постраждали від насильства (30,6%), інформування населення з питань запобігання та протидії насильству (32%), сформоване партнерство влади, поліції та киян щодо безпечного міста та безпечного громадського простору (30,3%). Варто зазначити, що респонденти

утримуються саме від критичних відповідей щодо розбудови відповідних механізмів протидії безпекових викликів в столиці (від 7,4% до 12,6%).

Таблиця 2.2. Відповіді респондентів на запитання «Чи вважаєте Ви, що в Києві...», %

	Так	Скоріш е так, ніж ні	Скоріш е ні, ніж так	Ні	<i>ВВ</i>
Дівчата та жінки мають можливість брати участь у формуванні політик щодо питань їх особистої безпеки	20,2	31,7	14,0	7,4	26,7
Потреби дівчат та жінок щодо їх особистої безпеки враховуються на місцевому рівні політик та планування	14,7	36,6	15,4	7,9	25,4
В місті забезпечено надання ефективної та своєчасної допомоги особам (жінкам та чоловікам), які постраждали від насильства за ознакою статі, зокрема від сексуального насильства	7,4	23,2	18,5	10,8	40,0
У місті є системне інформування населення з питань запобігання та протидії насильству за ознакою статі, сексуальним домаганням та сексуальному насильству	7,4	24,6	18,5	12,6	36,9
В столиці сформоване партнерство влади, поліції та киян щодо безпечного міста та безпечного громадського простору	6,3	24,0	17,2	13,5	39,0

Киянки відповідаючи на питання стосовно можливостей жінок та дівчат брати участь у формуванні політик щодо питань їх особистої безпеки (24,8%), зазначають, що потреби дівчат та жінок щодо їх особистої безпеки враховуються на місцевому рівні політик та планування (26,6%), що забезпечено надання ефективної та своєчасної допомоги особам (жінкам та чоловікам), які постраждали від насильства за ознакою статі, зокрема від сексуального насильства (33,2%), що системне інформування населення з питань запобігання та протидії насильству за ознакою статі, сексуальним домаганням та сексуальному насильству, що сформовано партнерство влади, поліції та киян щодо безпечного міста та безпечного громадського простору (34,8%) - частіше за киян кажуть про відсутність даних можливостей (17,3%, 19,4%, 24,7%, 26,7%, 26% - серед чоловіків) (див. рис. 2.6 – 2.10).

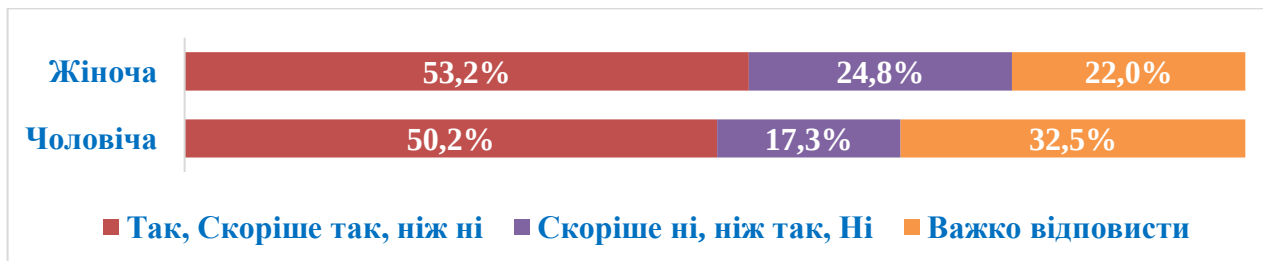

Рис. 2.6. Відповіді респондентів на запитання «Чи вважаєте Ви, що в Києві дівчата та жінки мають можливість брати участь у формуванні політик щодо питань їх особистої безпеки», залежно від статі респондентів, %

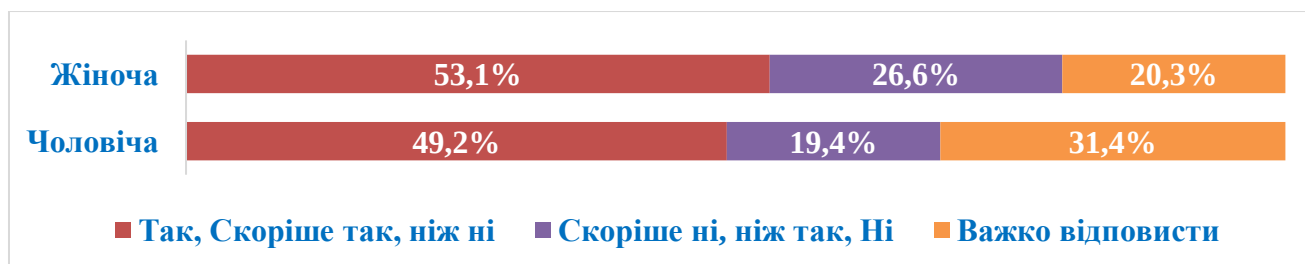

Рис. 2.7. Відповіді респондентів на запитання «Чи вважаєте Ви, що в Києві потреби дівчат та жінок щодо їх особистої безпеки враховуються на місцевому рівні політик та планування», залежно від статі респондентів, %

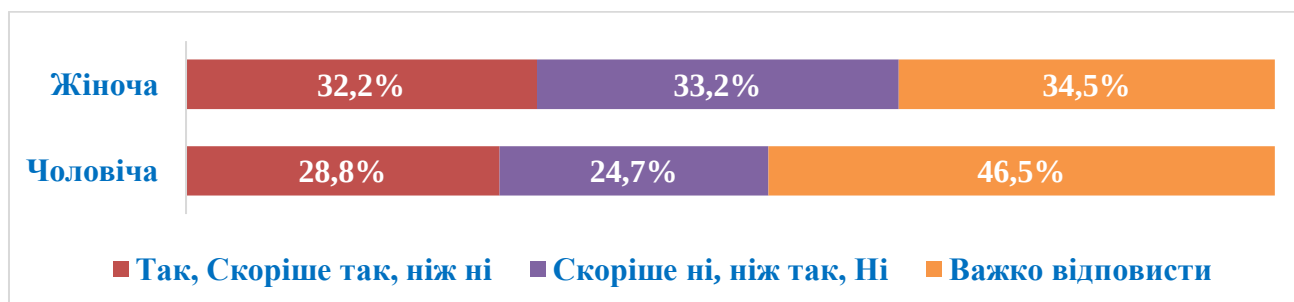

Рис. 2.8. Відповіді респондентів на запитання «Чи вважаєте Ви, що в Києві забезпечено надання ефективної та своєчасної допомоги особам (жінкам та чоловікам), які постраждали від насильства за ознакою статі, зокрема від сексуального насильства», залежно від статі респондентів, %

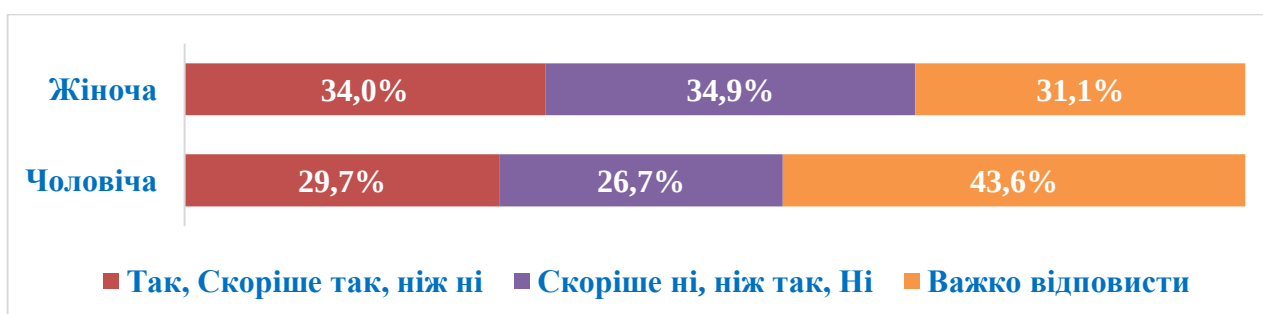

Рис. 2.9. Відповіді респондентів на запитання «Чи вважаєте Ви, що в Києві є системне інформування населення з питань запобігання та протидії насильству за ознакою статі, сексуальним домаганням та сексуальному насильству», залежно від статі респондентів, %

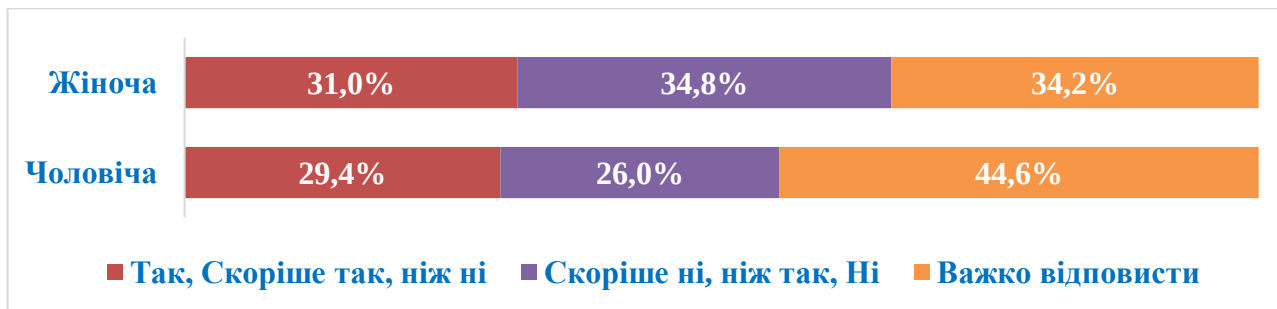

Рис. 2.10. Відповіді респондентів на запитання «Чи вважаєте Ви, що в Києві сформоване партнерство влади, поліції та киян щодо безпечного міста та безпечного громадського простору», залежно від статі респондентів, %

Сприйняття наявності в столиці системного інформування населення з питань запобігання та протидії насильству за ознакою статі, сексуальним домаганням та сексуальному насильству, а також, сформованого партнерства влади, поліції та киян щодо безпечного міста та безпечного громадського простору - різниться залежно від віку респондентів/ок: молоді киянки та кияни, а також, киянки та кияни середнього віку, частіше говорять про його наявність, ніж кияни у віці старші за 60 років (див. рис. 2.11 – 2.12).

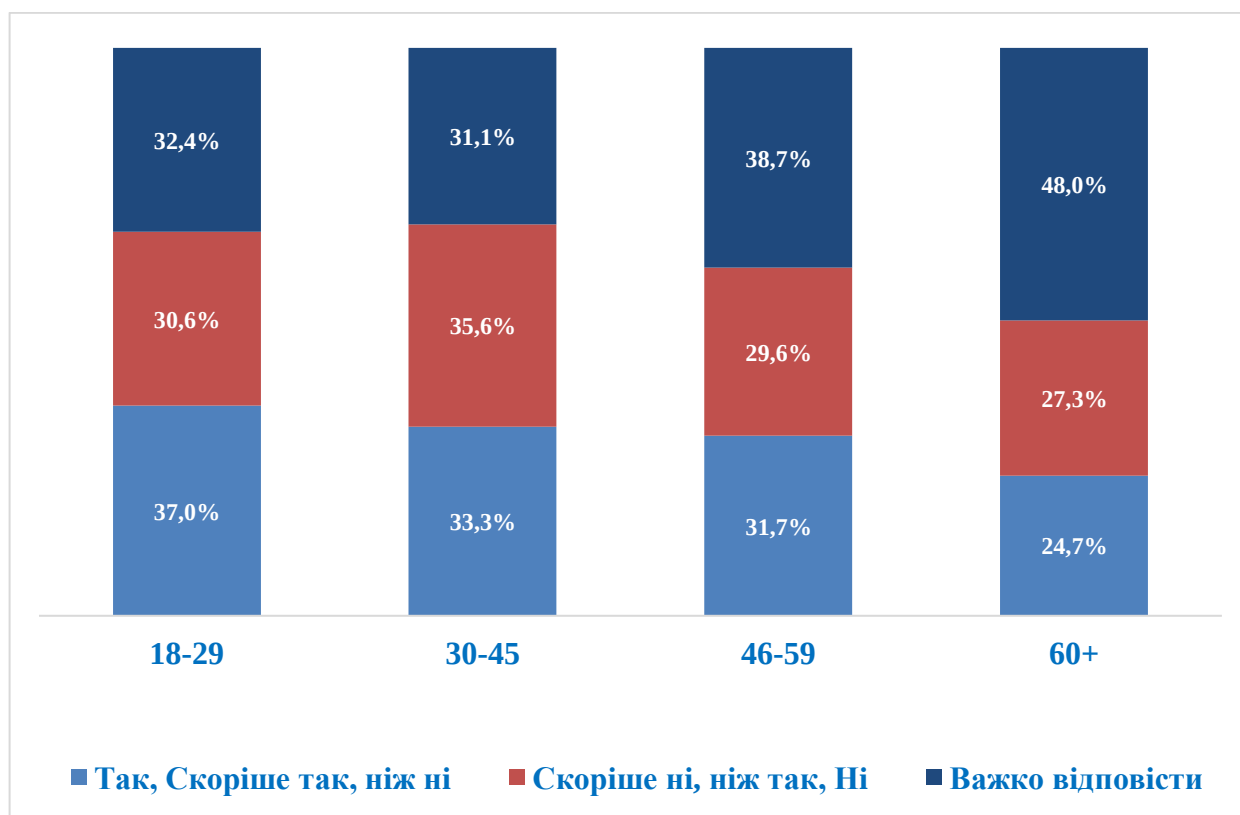

Рис. 2.11. Відповіді респондентів на запитання «Чи вважаєте Ви, що в Києві є системне інформування населення з питань запобігання та протидії насильству за ознакою статі, сексуальним домаганням та сексуальному насильству», залежно від віку респондентів, %

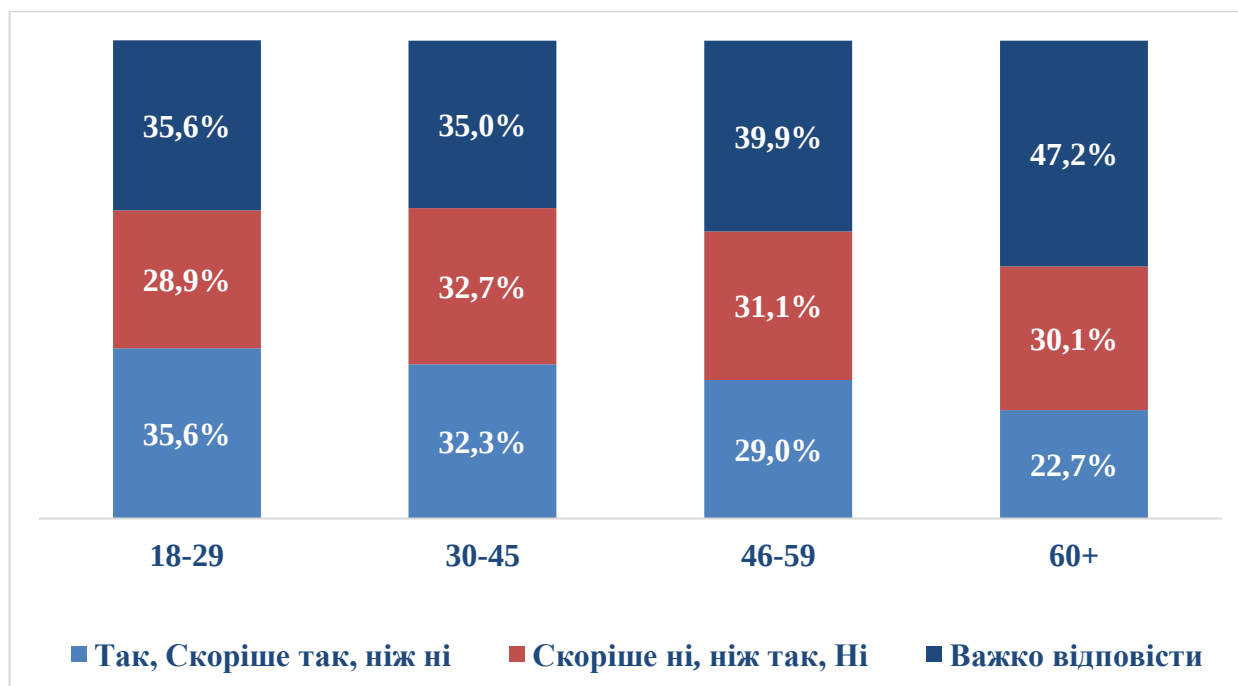

Рис. 2.12. Відповіді респондентів на запитання «Чи вважаєте Ви, що в Києві сформоване партнерство влади, поліції та киян щодо безпечного міста та безпечного громадського простору», залежно від віку респондентів, %

Респондентки повідомили, що протягом останніх 12 місяців з ними рідше (до 10%) траплялися ситуації пов'язані з тим, що їх примушували вийти, повечеряти, випити або зайнятися сексом, навіть якщо вони сказали «Ні», що їм надходили неприємні повідомлення, сексуальні зауваження, жарти, розповіді, фотографії або відео по електронній пошті, у соціальній мережі або телефоном, та що їх примушували до розмов на теми сексуального характеру проти вашої волі, а також, що вони відчували на собі небажані дотики сексуального характеру від незнайомців та проти їхньої волі у багатолюдних місцях та відчували на собі небажані дотики сексуального характеру від незнайомців та проти їхньої волі на роботі чи навчанні (див. табл. 2.3).

Частіше респондентки кажуть про те, що вони думали, що сукня або спідниця, яку вони одягнули, може привернути небажану увагу сексуального характеру (22,8%) та що вони відчували на собі небажані дотики сексуального характеру від незнайомців та проти їхньої волі у транспорті (16%). 17,7% респонденток зізналися, що їм робили зауваження сексуального характеру на вулиці або в іншому громадському просторі чи транспорті та 18,1% кажуть про

те, що їм безпосередньо розповідали непристойні образливі історії, або відпускали жарти щодо них.

Таблиця 2.3. Відповіді респондентів на запитання «Як часто протягом останніх 12 місяців з Вами траплялися такі ситуації ...?», % (на питання давали відповіді лише жінки, N=1083)

	Так, постійно	Іноді	Ні, ніколі	ВВ	Відмова
Вам робили зауваження сексуального характеру на вулиці або в іншому громадському просторі, транспорті	1,6	16,1	74,0	2,6	5,8
Вам розповідали непристойні образливі історії, або відпускали подібні жарти щодо вас	1,4	16,7	73,8	2,7	5,5
Ви думали, що сукня або спідниця, які ви одягнули, може привернути небажану увагу сексуального характеру	3,0	19,8	69,1	2,7	5,5
Вас примушували до розмов на теми сексуального характеру проти вашої волі	0,1	7,9	82,1	3,3	6,6
Вам надходили неприємні повідомлення, сексуальні зауваження, жарти, розповіді, фотографії або відео по електронній пошті, у соціальній мережі або телефоном	1,0	8,0	81,2	2,7	7,1
Вас примушували вийти, повечеряти, випити або зайнятися сексом, навіть якщо ви сказали «Ні»	0,1	4,0	84,9	2,8	8,2
Ви відчували на собі небажані дотики сексуального характеру від незнайомців та проти вашої волі у транспорті	1,9	14,1	73,2	2,8	8,0
Ви відчували на собі небажані дотики сексуального характеру від незнайомців та проти вашої волі у багатолюдних місцях	1,1	8,7	79,4	2,6	8,1

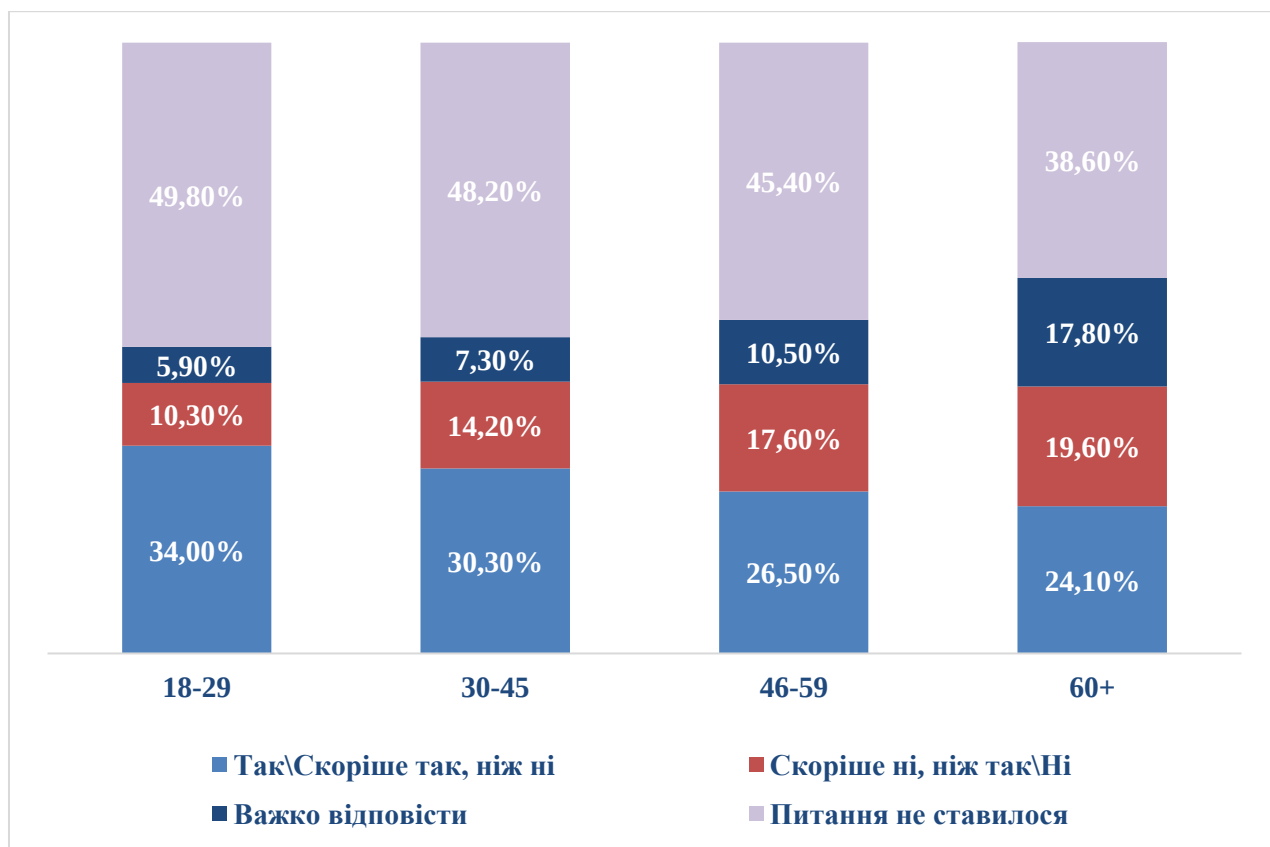
Індивідуальні відповіді респонденток про власний досвід сексуальної небезпеки у міському просторі, є більш стриманим, ніж узагальнююча їхня оцінка про наявні гіпотетичні ризики для жінок і дівчат потрапити в аналогічні ситуації (53,7%), що говорить про потенційне заниження наявних ризиків промаркованих у таблиці 2.3. (див. табл. 2.4).

Таблиця 2.4. Чи вважаєте Ви, що в нашій громаді існує значний ризик для жінок і дівчат потрапити в неприємні та ризиковані ситуації, пов'язані із ризиками сексуальних домагань та інших форм сексуального насильства? (на питання давали відповіді лише жінки, N=1083)

Так	16,3
Скоріше так, ніж ні	37,4
Скоріше ні, ніж так	21,6
Ні	6,4
<i>Важко відповісти</i>	18,3

Киянки у віці від 18 років до 29 років (34%) та киянки у віці від 30 до 45 років частіше за киянок старших вікових категорій, - від 46 до 59 років (26,5%) та від 60 років та старші (24,1%), - вважають, що в Києві існує значний ризик для жінок і дівчат потрапити в неприємні та ризиковані ситуації, пов'язані із ризиками сексуальних домагань та інших форм сексуального насильства (див. рис. 2.13).

Рис. 2.13. Відповіді на запитання «Чи вважаєте Ви, що в нашій громаді існує значний ризик для жінок і дівчат потрапити в неприємні та ризиковані ситуації, пов'язані із ризиками сексуальних домагань та інших форм сексуального насильства?», залежно від віку респонденток, %

3. ГЕНДЕРНО ЧУТЛИВІ СЕРЕДОВИЩА ТА ПРАКТИКИ ЯК МЕХАНІЗМИ НІВЕЛЮВАННЯ БЕЗПЕКОВИХ ВИКЛИКІВ ДЛЯ КИЯНОК ТА КИЯН ЗА ЧАСІВ ВІЙНИ

Гендерна чутливість у сфері безпеки допомагає виявляти та враховувати відмінності та потреби різних гендерних груп при розробці та реалізації політики безпеки. Це сприяє покращенню результатів та ефективності заходів забезпечення безпеки для всіх. Гендерно чутливі середовища та практики грають важливу роль у нівелюванні безпекових викликів, враховуючи різні потреби та можливості людей незалежно від їхньої статі чи гендерної приналежності. Деякі механізми, які сприяють цьому зображено на рисунку 3.1.

Гендерно-чутливий аналіз: Аналіз ситуації з огляду на гендерні відмінності допомагає виявити ризики та вразливість різних груп людей, що дає змогу розробляти більш ефективні стратегії забезпечення безпеки.

Участь у прийнятті рішень:
Включення представників різних гендерних груп у процеси прийняття рішень на різних рівнях може забезпечити більш ефективні та всеосяжні рішення щодо безпеки

Забезпечення рівних можливостей:
Створення умов для рівних можливостей доступу до ресурсів, інформації та можливостей для всіх гендерних груп

Створення безпечних просторів: Розробка середовищ, де кожна людина відчуває себе безпечною, у тому числі у робочому оточенні, громадських місцях та сфері освіти

Освіта та тренінги:
Надання освітніх програм та тренінгів з питань гендерної рівності та відповідальності в сфері безпеки

Гендерно-чутливі підходи до гуманітарної допомоги: Врахування специфіки потреб жінок, чоловіків, дівчат, хлопців та інших груп у наданні гуманітарної допомоги під час кризових ситуацій.

Рисунок 3.1. Гендерно чутливі практики що відіграють важливу роль у нівелюванні безпекових викликів на рівні громади

За результатами дослідження, половина киянок та киян оцінюють наявні в столиці інфраструктурні об'єкти (освітні заклади, центри надання адміністративних послуг, транспортна інфраструктура міста, зони відпочинку тощо) як такі що враховують потреби жінок та чоловіків з дітьми (50,5%) - 10,7%

враховують та 39,8% скоріше враховують, ніж ні. 27,8% киянок та киян, дотримуються протилежної точки зору та вважають, що за останні роки у місті Києві не створено інфраструктурних об'єктів що враховують потреби жінок та чоловіків з дітьми (див. табл. 3.1).

Цікавим є те, що майже кожна/ен 5-та киянка/нин не визначилися з відповіддю на це запитання, що означає, що такі респондентки/ти, ймовірно точно не знають які саме параметри інфраструктурних об'єктів (освітні заклади, центри надання адміністративних послуг, транспортна інфраструктура міста, зони відпочинку тощо), потрібно вважати такими, що враховують потреби жінок та чоловіків з дітьми (21,6%). Що говорить про відсутність актуалізованого дискурсу в столиці, серед експертів та ОМС, що саме і для кого створюється, яким чином відбувається і вивчення, і врахування потреб жінок та чоловіків з дітьми в столиці, наприклад, такого: «Проблема, яку досі не вирішено і в якій не спостерігається позитивних тенденцій, — це розбудова системи закладів освіти і дозвілля. Не створення нових торгово-розважальних центрів і супермаркетів як точок атракції, а будівництво нових шкіл і дитячих садочків у пішій доступності; створення мережі гуртків і секцій, які були б локально сконцентровані і давали б можливість відвідувати різні гуртки в одному місці. Саме це питання потребує волі, ресурсів і контролю, адже воно безпосередньо пов'язано з землевідводом і тому досі не вирішується»². Столиці не вистачає пропаганди та просування дружнього до дітей та батьків середовища, розвитку інфраструктури дозвілля для дітей різного віку, а також безпечних майданчиків, ігрових центрів, скейт-парків тощо. Наприклад, сьогодні розмови про реконструкція застарілого житлового фонду в Києві не зачіпає питань створення паралельно сучасної інфраструктури дозвілля для дітей різного віку та їх батьків.

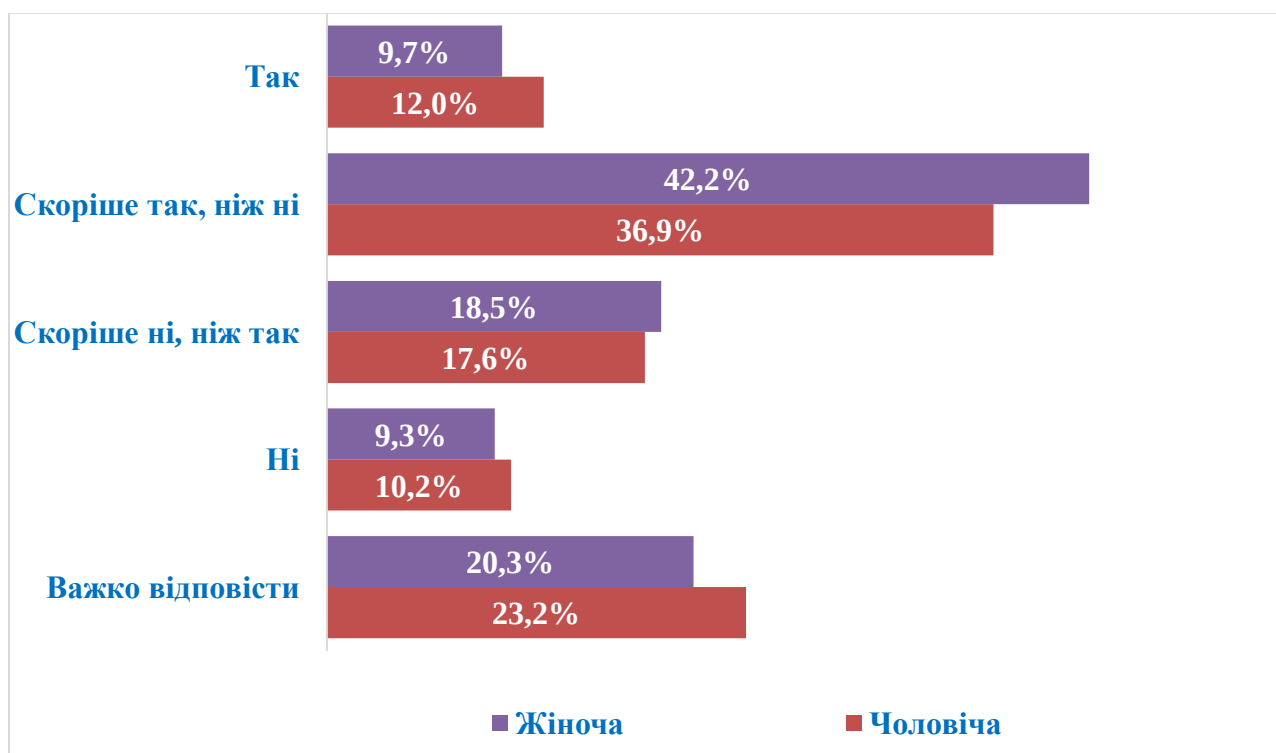
² Діти та інфраструктура: кілька порад. — <https://genderindetail.org.ua/season-topic/mater-batkiv/diti-ta-infrastruktura-kilka-porad-134677.html>.

Таблиця 3.1. Відповіді респондентів на запитання «Чи створено за останні роки у місті Києві інфраструктурні об'єкти (освітні заклади, центри надання адміністративних послуг, транспортна інфраструктура міста, зони відпочинку тощо) які враховують потреби жінок та чоловіків з дітьми», %

Так	10,7
Скоріше так, ніж ні	39,8
Скоріше ні, ніж так	18,1
Ні	9,7
<i>Важко відповісти</i>	21,6

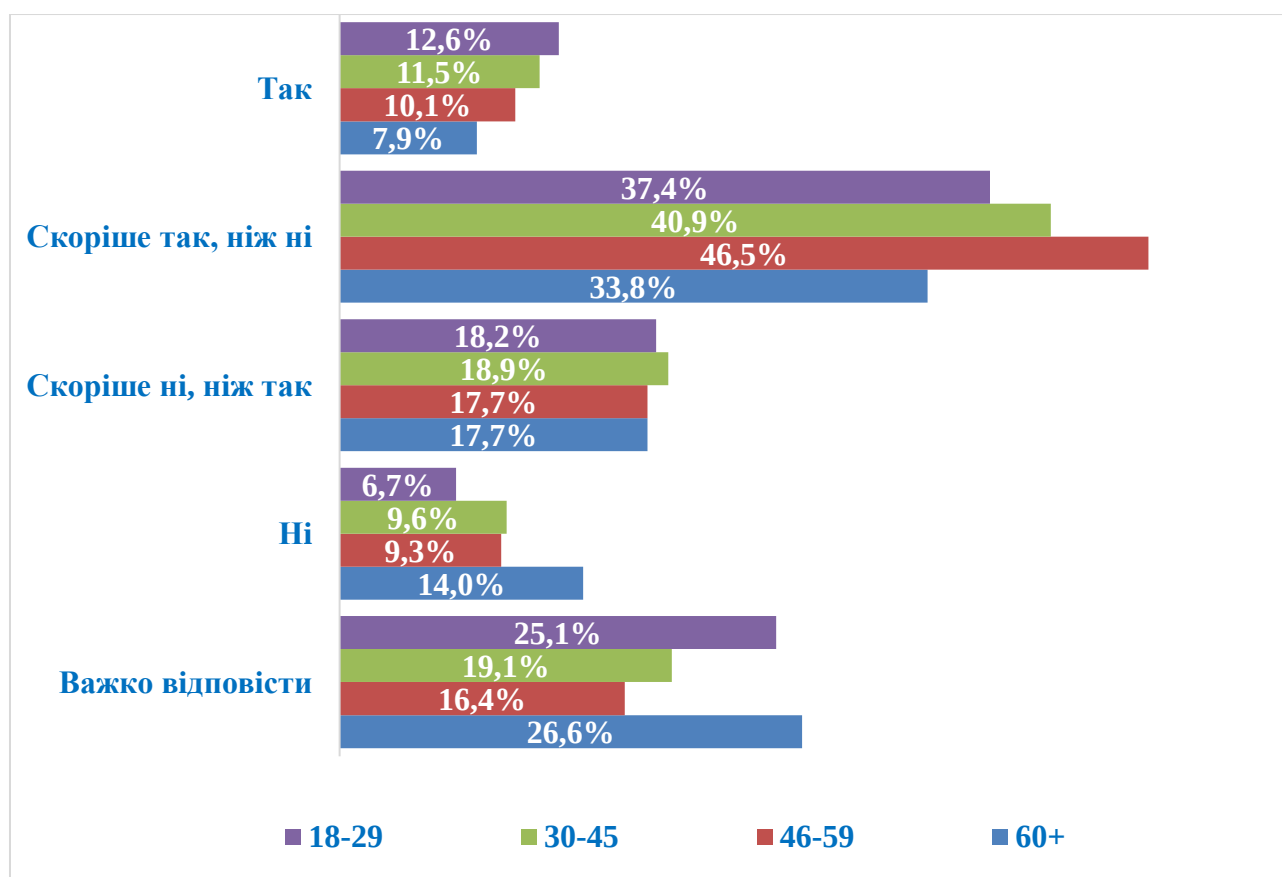
Різниця між оцінками киянок та киян щодо наявності або відсутності у місті Києві інфраструктурних об'єктів (освітніх закладів, центрів надання адміністративних послуг, транспортної інфраструктури міста, зон відпочинку тощо) які враховують потреби жінок та чоловіків з дітьми, - не виявлено; в цілому жінки-респондентки частіше кажуть про наявність такої інфраструктури (див. рис. 3.2).

Рисунок 3.2. Відповіді респондентів на запитання «Чи створено за останні роки у місті Києві інфраструктурні об'єкти (освітні заклади, центри надання адміністративних послуг, транспортна інфраструктура міста, зони відпочинку тощо) які враховують потреби жінок та чоловіків з дітьми», залежно від статі респондентів, %

Киянки та кияни репродуктивного віку більш позитивно оцінюють потенціал міста Києва з точки зору наявності інфраструктурних об'єктів (освітні заклади, центри надання адміністративних послуг, транспортна інфраструктура міста, зони відпочинку тощо) які враховують потреби жінок та чоловіків з дітьми, ніж киянки та кияни старшого віку (див. рис. 3.3).

Рисунок 3.3. Відповіді респондентів на запитання «Чи створено за останні роки у місті Києві інфраструктурні об'єкти (освітні заклади, центри надання адміністративних послуг, транспортна інфраструктура міста, зони відпочинку тощо) які враховують потреби жінок та чоловіків з дітьми», залежно від віку респондентів, %

Оцінка респондентками/ами інфраструктурних об'єктів міста з точки зору врахування потреб жінок та чоловіків похилого віку та осіб з інвалідністю, має подібний розподіл відповідей, як і стосовно врахування потреби жінок та чоловіків з дітьми, хоча є більш критичною: 35,7% респондентів вважають що міське середовище є інклюзивним і враховує потреби жінок та чоловіків похилого віку та осіб з інвалідністю. Не згодні з цим 39,9% опитаних (див. табл.

3.2). І так само, 24,5% опитаних не змогли визначитися з відповіддю на це запитання.

Літні люди та особи з інвалідністю належать до вразливих соціальних груп, які проживають у місті, загальна кількість спеціальних сервісів для них, що надається містом є мінімально достатньою³, доступність до базових сервісів містян може бути обмежена відсутністю зручних та адаптованих до їхніх можливостей характеристик транспортних засобів громадського транспорту, специфікаціями пішохідних зон та зон відпочинку, доступністю сервісів наявних комунальних послуг, економічною доступністю платних послуг столиці.

Таблиця 3.2. Відповіді респондентів на запитання «Чи створено за останні роки у місті Києві інфраструктурні об'єкти (освітні заклади, центри надання адміністративних послуг, транспортна інфраструктура міста, зони відпочинку тощо) які враховують потреби жінок та чоловіків похилого віку та осіб з інвалідністю?», %

Так	7,6
Скоріше так, ніж ні	28,1
Скоріше ні, ніж так	24,1
Ні	15,8
<i>Важко відповісти</i>	24,5

За результатами дослідження, киянки та кияни, рівною мірою скоріше не вважають що Київ має достатньо можливу інфраструктуру, що враховує потреби жінок та чоловіків похилого віку та осіб з інвалідністю у міському просторі (див. рис. 3.4).

³ Світ у віконці: як міські соціальні служби працюють з літніми людьми. - <https://mistosite.org.ua/uk/articles/svit-u-vikontsi-iak-miski-sotsialni-sluzhby-pratsiuiut-z-litnimi-liudmy>.

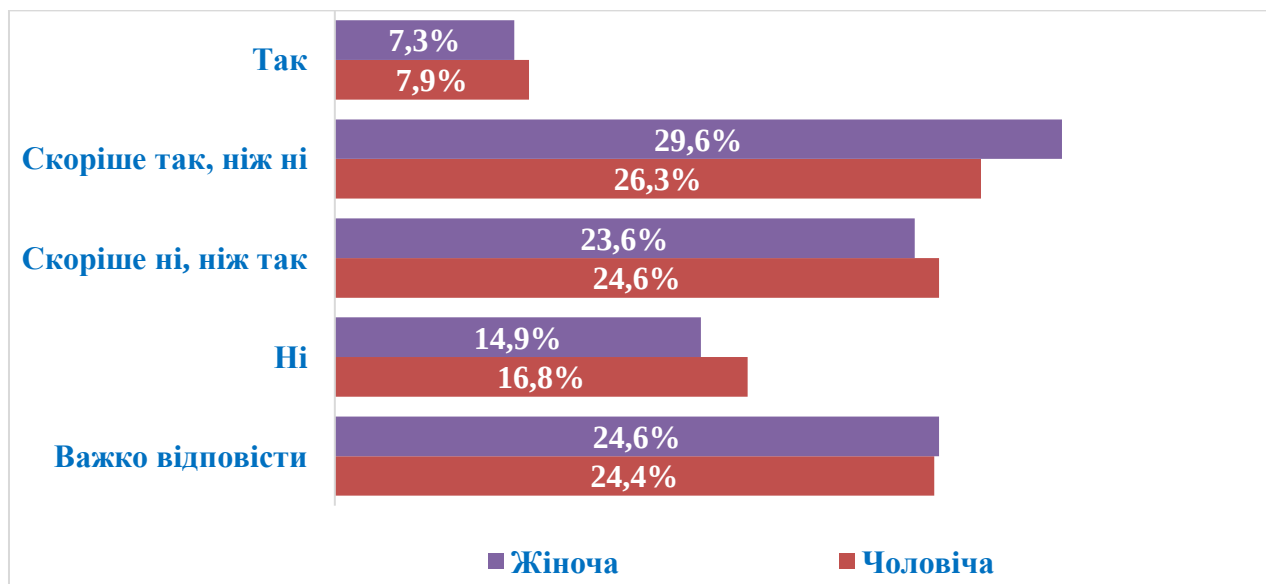

Рисунок 3.4. Відповіді респондентів на запитання «Чи створено за останні роки у місті Києві інфраструктурні об’єкти (освітні заклади, центри надання адміністративних послуг, транспортна інфраструктура міста, зони відпочинку тощо) які враховують потреби жінок та чоловіків похилого віку та осіб з інвалідністю?», залежно від статі респондентів, %

Із збільшенням віку киянок та киян зростає критична оцінка респондентами розвитку інфраструктурних об’єктів столиці (освітні заклади, центри надання адміністративних послуг, транспортна інфраструктура міста, зони відпочинку тощо) спрямованих на врахування потреб жінок та чоловіків похилого віку та осіб з інвалідністю (див. рис. 3.5).

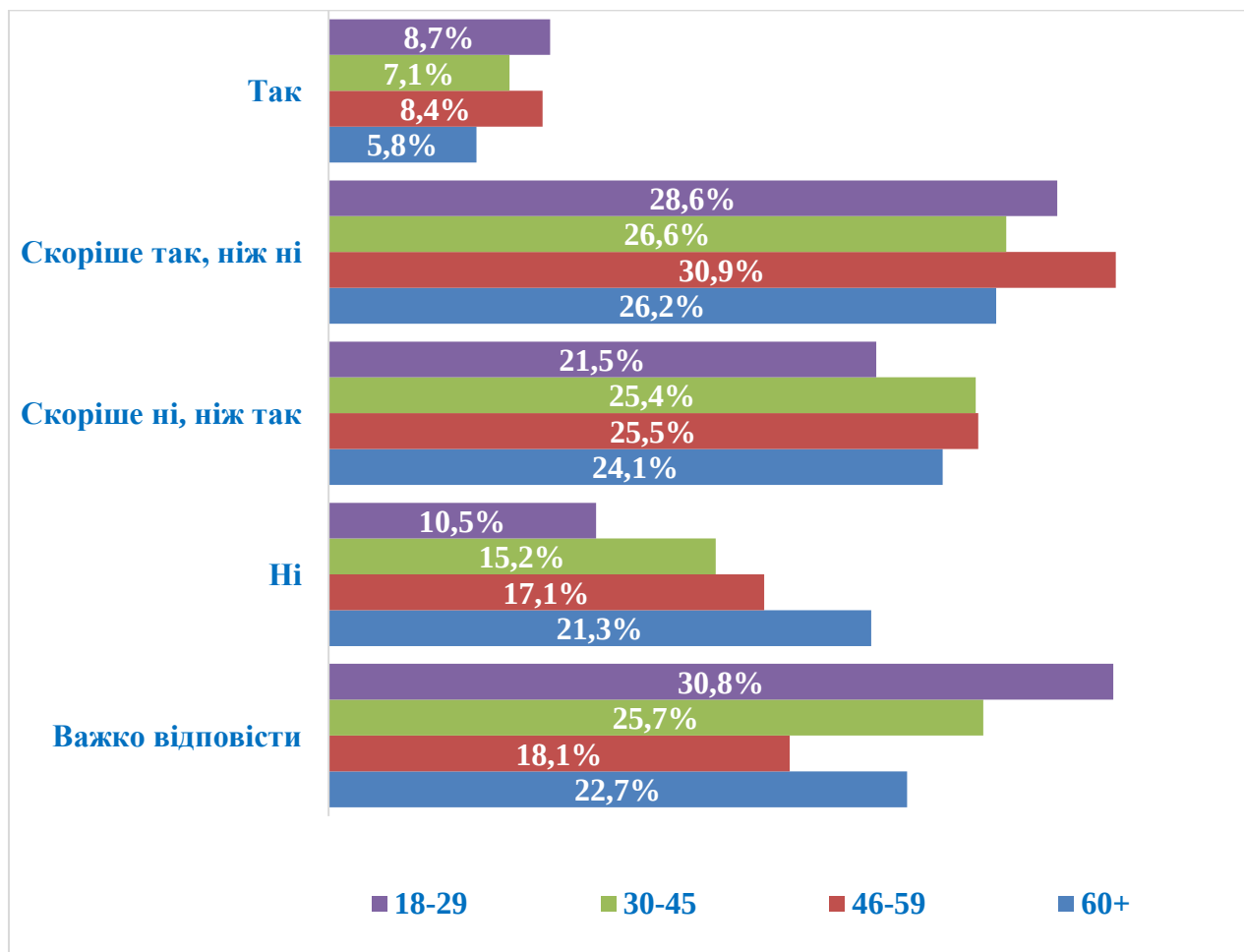

Рисунок 3.5. Відповіді респондентів на запитання «Чи створено за останні роки у місті Києві інфраструктурні об’єкти (освітні заклади, центри надання адміністративних послуг, транспортна інфраструктура міста, зони відпочинку тощо) які враховують потреби жінок та чоловіків похилого віку та осіб з інвалідністю?», залежно від віку респондентів, %

В межах дослідження було вивчено ступінь укорінення в столиці заходів, покликаних на поєднання функцій та обов’язків професійного та приватного життя працюючих містян, зокрема гнучких графіків, дистанційної роботи, роботи онлайн, скорочення робочого дня для молодих батьків, можливості взяти дитину на роботу, запровадження посади офісної мами, створення дитячих куточків/садків, створення кімнат грудного вигодовування та транспортне обслуговування працівників з дітьми тощо. Такі сучасні, прогресивні та гендерно чутливі практики в столиці станом на 2023 рік поширені помірно, від 15% до 38% респондентів вагалися з варіантом відповіді на даний блок питань в анкеті (див. табл. 3.3).

За результатами дослідження, найменшою мірою поширеними в столиці, за ініціативи роботодавців та/або за результатами лобіювання актуальних потреб працюючих, допоміжні сервіси для працюючих батьків, такі як запровадження посад офісної няні/вихователя/вчителя (57,3%), транспортне обслуговування працівників з дітьми (52,3%), створення кімнат грудного вигодовування (53,5%), - саме такі, які є дуже затребуваними в часи війни та постійних безпекових викликів в столиці.

Так само, непоширеними для робочих середовищ столиці є створення дитячих куточків/садків (48,1%), можливість взяти дитину на роботу (40,9%), скорочення робочого дня для молодих батьків (35,5%). Рідко респонденти кажуть про наявні можливості взяти дитину на роботу (19,5%) та наявність дитячих куточків/садків (11,3%) ініційованих роботодавцями.

Поширеність гнучких графіків роботи, за результатами дослідження є найбільш поширеною гендерно чутливою практикою в робочих середовищах столиці: 31,9% респондентів каже про їх поширеність малою мірою та 30,3% - поширеність значною мірою, і категорично про їх відсутність 17,1% респондентів.

Однакова ситуація спостерігається із практиками дистанційної роботи та роботи онлайн, - вони поширені малою мірою в 26,6% та 25,4% випадків та значною мірою в 49; та 50,1% випадків в столиці. Серед усіх запропонованих гендерно чутливих практик поєднання функцій та обов'язків професійного та приватного життя працюючих містян – вони є більш впізнаними для киянок та киян.

Таблиця 3.3. Відповіді респондентів на запитання «Як Ви вважаєте, чи поширені сьогодні у роботодавців заходи, покликані поєднати функції та обов'язки професійного та приватного життя працюючих містян, як то ...»,

%

	Не поширені	Поширені малою мірою	Поширені значною мірою	Важко відповісти
Гнучкі графіки роботи	17,1	31,9	30,3	20,7
Дистанційна робота	9,0	26,6	49,0	15,4
Робота онлайн	8,8	25,4	50,1	15,7

Скорочення робочого дня для молодих батьків	35,5	21,7	5,2	37,5
Можливість взяти дитину на роботу	40,9	19,5	4,3	35,2
Запровадження посад офісної няні/вихователя/вчителя	57,3	4,9	1,0	36,8
Створення дитячих куточків/садків	48,1	11,3	4,0	36,6
Створення кімнат грудного вигодовування	53,5	8,3	2,2	36,1
Транспортне обслуговування працівників з дітьми	52,3	8,1	1,3	38,3

Гендерно чутливі практики поєднання професійного та приватного життя працюючих враховують потреби та можливості кожної людини незалежно від їх статі чи гендерної приналежності і мають значний потенціал щодо нівелювання наявних безпекових викликів під час війни.

Під час війни гендерно чутливі практики поєднання професійного та приватного життя працюючих стають ще більш важливими, оскільки ситуація конфлікту може відобразитися на всіх сферах життя людини. На рисунку 3.6. зображено деякі аспекти, які можуть бути важливими у воєнний час.

Рисунок 3.6. Стратегії поєднання професійного та приватного життя під час війни, які можуть бути артикульовані владою міста для державних, комунальних та приватних організацій в громаді міста Києва.

Воєнний час створює надзвичайні обставини, і гендерно чутливі практики дозволяють зменшити негативний вплив конфлікту на життя працівників та їхніх сімей, забезпечуючи підтримку та безпеку всім людям незалежно від їхньої статі чи гендерної приналежності (див. рис 3.7).

Рисунок 3.7. Гендерно чутливі практики підтримки та безпеки за часів війни.

Практики зазначені на рисунках 3.6. та 3.7. спрямовані на створення сприятливого та рівного середовища для працівників, де кожен може поєднувати професійне та особисте життя, враховуючи їхні потреби та можливості, особливо в контексті безпекових викликів під час війни.

Політики та практики спрямовані на створення безпечного, рівного та гармонійного робочого середовища для всіх працівників, де кожна людина може почувати себе захищеною, поважною та повністю захищеною від будь-якої форми дискримінації чи насильства повинні стати нормою та транслюватися як кращі практики в столичному мегаполісі. Регулювання індивідуальної поведінки та корпоративної етики з урахуванням сексизму, сексуальних домагань,

психологічного та сексуального насильства, а також дискримінації під час прийняття на службу, виконанні службових обов'язків та участі у прийнятті рішень є ключовими для створення безпечного та рівного робочого середовища. Деякі ефективні політики та практики створення безпечного, рівного та гармонійного робочого середовища для всіх працівників представлено на рисунку 3.8.

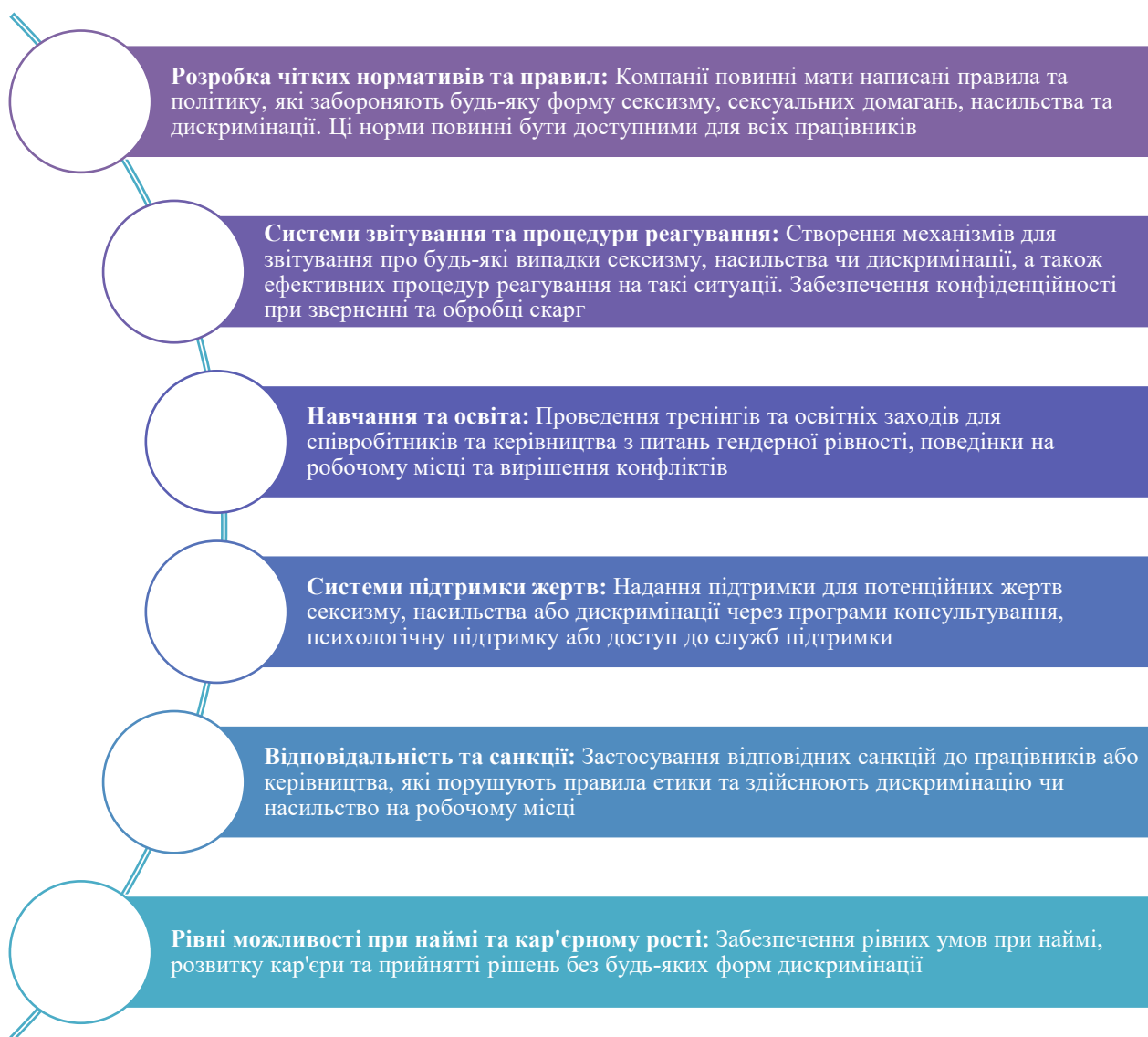

Рисунок 3.8. Політики та практики створення безпечного, рівного та гармонійного робочого середовища для працівниць/ків.

За результатами дослідження, на запитання щодо впровадження роботодавцями Києва (приватної та державної форми власності) політик регулювання індивідуальної поведінки та корпоративної етики щодо протидії сексизму, сексуальним домаганням, психологічному та сексуальному

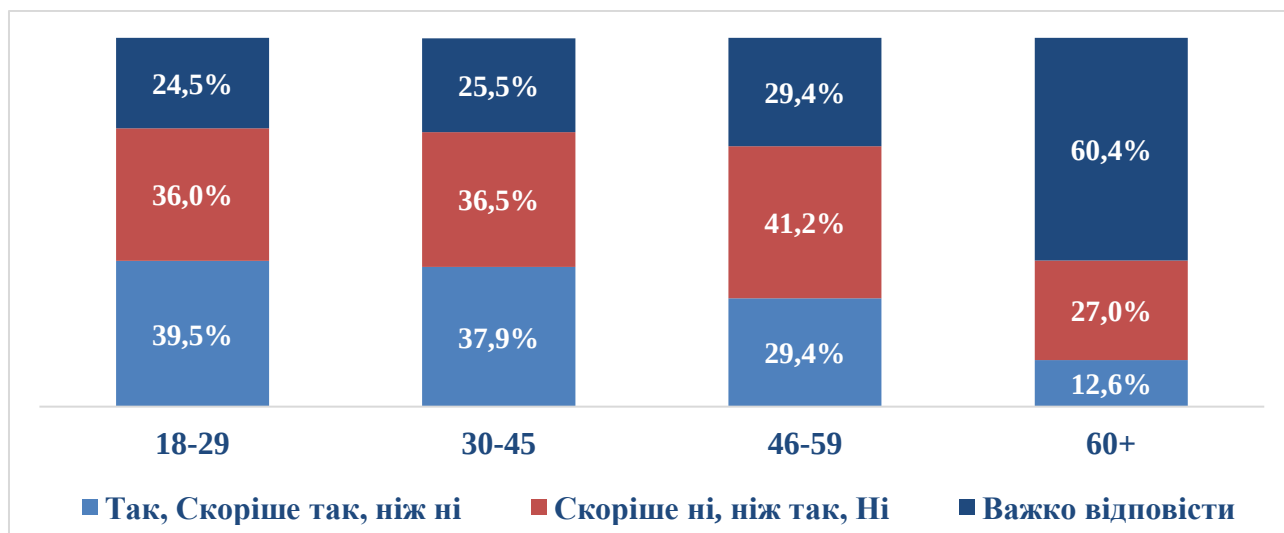
насилъству, дискримінації під час прийняття на службу, виконанні службових обов'язків та участі у прийнятті рішень – отримано лише 5,7% ствердних відповідей. 25,1% киян та киянок каже про ймовірність таких політик. Водночас, 35,5% опитаних про їх відсутність – 19,5% респондентів каже що політики регулювання індивідуальної поведінки та корпоративної етики щодо протидії сексизму, сексуальним домаганням, психологічному та сексуальному насилъству, дискримінації під час прийняття на службу, виконанні службових обов'язків та участі у прийнятті рішень скоріше відсутні та 16,5% - що відсутні зовсім (див. табл. 3.4).

Таблиця 3.4. Відповіді респондентів на запитання «Як Ви вважаєте, чи впроваджують роботодавці Києва (приватної та державної форми власності) політику регулювання індивідуальної поведінки та корпоративної етики щодо протидії сексизму, сексуальним домаганням, психологічному та сексуальному насилъству, дискримінації під час прийняття на службу, виконанні службових обов'язків та участі у прийнятті рішень?», %

Так	5,7
Скоріше так, ніж ні	25,1
Скоріше ні, ніж так	19,0
Ні	16,5
<i>Важко відповісти</i>	33,7

Кияни більш молодого віку, у віці від 18 років до 29 років (39,5%) та у віці від 30 до 45 років (37,5%), частіше кажуть про готовність роботодавців столиці, як приватної так і державних форм власності, впроваджувати політику регулювання індивідуальної поведінки та корпоративної етики щодо протидії сексизму, сексуальним домаганням, психологічному та сексуальному насилъству, дискримінації під час прийняття на службу, виконанні службових обов'язків та участі у прийнятті рішень, порівняно із киянками та киянами старших вікових груп, - у віці від 46 до 59 років (29,4%) та у віці старших за 60 років (12,6%) (див. рис. 3.9).

Рисунок 3.9. Відповіді респондентів на запитання «Як Ви вважаєте, чи впроваджують роботодавці Києва (приватної та державної форми власності) політику регулювання індивідуальної поведінки та корпоративної етики щодо протидії сексизму, сексуальним домаганням, психологічному та сексуальному насильству, дискримінації під час прийняття на службу, виконанні службових обов’язків та участі у прийнятті рішень?», залежно від віку киянок та киян, %

Таким чином, ми бачимо, що сприйняття політик протидії сексизму може відрізнятися в залежності від віку через різний життєвий досвід, культурні впливи та розвиток особистості. Молодь є більш чутливою до гендерних питань та бажає більшої рівності; освіта та розмови про сексизм, його вплив та негативні наслідки можуть зробити їх більш обізнаними та активними у відстоюванні прав жінок та гендерної рівності, порівняно із старшими віковими групами киян. У той час, коли киянки та кияни більш старшого віку можуть мати більш складне сприйняття політик протидії сексизму, деякі з них можуть перебувати в межах традиційних уявлень про гендерні ролі та суспільство, в той час як інші можуть бути більш відкритими до концепції рівності та боротьби з сексизмом.

В перспективі потрібно збільшувати кількість та ґрунтовність заходів що можуть потенційно сприяти створенню більш рівного та справедливого суспільства на місцевому рівні – у столичній громаді, зменшуючи вплив сексизму та дискримінації в локальних просторах Києва. Боротьба з сексизмом на рівні місцевих політик є важливим завданням для забезпечення рівних можливостей та захисту прав громадян незалежно від їхньої статі чи гендерної

ідентичності. Найбільш дієвими серед таких способів, які можуть сприяти цій боротьбі на рівні місцевої політики є прийняття законів проти дискримінації, проведення освітніх кампаній, створення комісій та рад для рівних можливостей, забезпечення доступу до послуг, підтримка гендерної рівності в бюджетуванні, підтримка ініціатив громадськості (див. рис. 3.10).

Рисунок 3.10. Заходи що сприяють створенню більш рівного та справедливого суспільства на місцевому рівні.

Протидія дискримінації під час прийняття на службу або просування по службі є важливою для створення рівних умов та забезпечення справедливості на робочому місці. Про власний досвід дискримінації (за віком, за статтю, за

місцем проживання, за соціальним статусом тощо) під час прийняття чи просування на службі зазначили лише 6,9% опитаних (див. табл. 3.5).

Таблиця 3.5. Відповіді респондентів на запитання «Чи стикалися Ви особисто за останні 12 місяців під час виконання службових обов’язків з наступними ситуаціями по відношенню до себе чи своїх колег?», %

Дискримінацією (за віком, за статтю, за місцем проживання, за соціальним статусом тощо) під час прийняття чи просування на службі	6,9
Психологічним насильством	3,0
Сексуальними домаганнями	0,8
Сексуальним насильством	0,3
<i>Не працюю</i>	23,2
<i>Важко відповісти</i>	50,7
<i>Відмова від відповіді</i>	13,0

Наступні заходи можуть допомогти забезпечити рівність можливостей та захистити права працівників від будь-якої форми дискримінації під час найму та просування на службі: узаконення та дотримання антидискримінаційних законів, об’єктивний відбір кандидатів, навчання кадрів та керівництва щодо принципів антидискримінаційної політики, захист прав працівників, заохочення диверсифікації робочої сили та створення інклюзивного середовища, і, найголовніше, - створення системи регулярного моніторингу та аналізу даних про працевлаштування та кар’єрний розвиток для виявлення можливих випадків дискримінації і прийняття заходів для її запобігання на рівні громади (див. рис. 3.11).

Моніторинг та звітність: Регулярний моніторинг та аналіз даних про працевлаштування та кар'єрний розвиток для виявлення можливих випадків дискримінації і прийняття заходів для її запобігання

Узаконення та дотримання антидискримінаційних законів: Має значення упровадження законів, які забороняють дискримінацію за будь-якими ознаками, такими як вік, стать, місце проживання чи соціальний статус. Компанії повинні дотримуватися цих законів у процесі найму та просування на службі

Диверсифікація та інклюзія: Заохочення диверсифікації робочої сили та створення інклюзивного середовища, де кожен працівник відчуває себе поважним та вільним виражати свою індивідуальність

Об'єктивний відбір кандидатів: Робочі місця мають бути об'єктивно відкритими для всіх кваліфікованих кандидатів незалежно від їхньої статі, віку, місця проживання чи інших ознак. Прозорий процес відбору та критерії відбору мають бути обґрунтованими та справедливими

Захист прав працівників: Забезпечення прав працівників на рівні усіх робочих місць, включаючи рівні умови праці, заробітну плату та можливості просування по службі.

Свідомість та навчання: Навчання кадрів та керівництва щодо принципів антидискримінаційної політики та виявлення можливих проявів дискримінації на робочому місці.

Рисунок 3.11. Заходи забезпечення рівності можливостей та захисту прав працівниць/ків від будь-якої форми дискримінації під час найму та просування на службі на рівні громади.

Психологічне насильство на робочому місці є серйозною проблемою, яка може включати у себе інтимне приниження, мобінг, психологічний тиск, ізоляцію, погрози, критику та інші форми психічного та емоційного насильства. Особливо важливо розуміти, що це може відбуватися під час виконання службових обов'язків. Серед опитаних 3% опитаних підтвердили що стикалися особисто за останні 12 місяців під час виконання службових обов'язків з ситуаціями психологічного насильства по відношенню до себе чи своїх колег. Дієві заходи спрямовані на створення безпечного та здорового робочого середовища, де працівники відчувають себе захищеними від будь-якої форми

психологічного насильства під час виконання своїх службових обов'язків представлені на рисунку 3.12., і, серед них більш доцільними для столичної громади сьогодні є створення систем звітування, які надають співробітникам можливість повідомити про випадки психологічного насильства, забезпечуючи конфіденційність та безпеку для жертв.

Механізми звітування: Створення систем звітування, які надають співробітникам можливість повідомити про випадки психологічного насильства, забезпечуючи конфіденційність та безпеку для жертв.

Дотримання прав працівників: Захист прав працівників на робочому місці, включаючи створення безпечних та підтримуючих умов праці.

Політика протидії психологічному насильству: Розробка та реалізація політики, яка чітко забороняє будь-яку форму психологічного насильства на робочому місці

Реагування та санкції: Вживання відповідних заходів та санкцій проти осіб, які винні у психологічному насильстві на робочому місці.

Створення свідомого та інклюзивного середовища: Розвиток культури, що сприяє співпраці, повазі та взаємній підтримці серед колективу.

Освітні програми: Проведення тренінгів та освітніх заходів для співробітників і керівництва з питань виявлення, запобігання та реагування на психологічне насильство.

Підтримка для жертв: Надання психологічної підтримки та консультування жертвам психологічного насильства.

Рисунок 3.12. Заходи спрямовані на створення безпечного та здорового робочого середовища, де працівниці/ки відчують себе захищеними від будь-якої форми психологічного насильства під час виконання своїх службових обов'язків, на рівні громади.

Досить мала частка опитаних повідомило про факти сексуальних домагань (0,8%) та сексуального насильства (0,3%) за останні 12 місяців під час виконання службових обов'язків по відношенню до себе чи своїх колег. Така ситуація свідчить скоріше про практики замовчування кейсів сексуальних домагань на робочому місці ніж про наявність в організаціях, підприємствах та установах міста прийнятих та впроваджених політик протидії сексуальним домаганням.

Потенційно на рівні міста можна імплементувати заходи що забезпечать безпеку та повагу на робочому місці та наголосять на важливості створення середовища, де кожен працівник/ця може відчувати себе захищеним від сексуальних домагань (див. рис. 3.13).

Розроблення політик та процедур: Організації повинні мати чіткі та визначені правила щодо сексуальних домагань на робочому місці. Ці політики мають бути доступними для всіх працівників і містити механізми звітування та реагування на випадки дискримінації

Підтримка інклюзивного та безпечного середовища:
Створення культури, що підтримує повагу, взаємоповагу та безпеку для всіх працівників, незалежно від статі чи інших особистих ознак.

Реагування та санкції:
Строге вживання заходів та санкцій проти осіб, винних у сексуальних домаганнях на робочому місці, з метою запобігання повторенню таких випадків.

Механізми звітування та підтримки жертв:
Забезпечення конфіденційних механізмів звітування та підтримки для працівників, які стали жертвами сексуальних домагань.

Підтримка жертв: Надання підтримки та консультування жертвам сексуальних домагань, включаючи доступ до психологічної та правової допомоги.

Освітні програми:
Проведення тренінгів та освітніх заходів для всіх працівників та керівництва щодо принципів поведінки на робочому місці, включаючи сексуальну гарантію, повагу та професійну поведінку.

Рисунок 3.13. Заходи що здатні забезпечити безпеку та повагу на робочому місці та пріоритезують важливість створення середовища, де кожен працівник/ця може відчувати себе захищеним від сексуальних домагань на рівні громади.

ВИСНОВКИ ТА РЕКОМЕНДАЦІЇ

1. Сприйняття викликів небезпеки у столичному мегаполісі залежить від гендерних характеристик киянок та киян, що потребує додаткових позитивних дій влади з підтримки тих киян, які мають менші соціальні ресурси та можливості: за результатами опитування: 48,3% киянок та киян говорять про те, що в місті вибудована надійна система ідентифікації, запобігання та реагування на безпекові виклики (війна, пандемія, техногенні катастрофи) з урахуванням потреб різних груп жінок і чоловіків, зокрема потреб жінок та чоловіків з інвалідністю, водночас серед респонденток/тів які опікуються родичами з інвалідністю такий відсоток є меншим і становить 30,5%. Система життєзабезпечення міста в часи війни повинна функціонувати максимально досконало та безперебійно, бо саме нормальне функціонування звичайних механізмів життєзабезпечення має найбільше значення для киянок і киян. Більшість запропонованих в дослідженні заходів з безпеки у місті вважається доцільними та важливими: для киянок та киян є вкрай важливими забезпечення роботи та доступності медичних послуг в умовах воєнного стану (88,2%) та освітніх закладів укриттями та бомбосховищами в умовах воєнного стану задля надання освітніх послуг (82,7%), забезпечення роботи громадського транспорту в умовах воєнного стану (79,9%), надання гуманітарної допомоги соціально-вразливим верствам в умовах воєнного стану (73,1%); а також, розгортання діючих та будівництво нових бомбосховищ або укриттів (72,7%) та надання соціальної підтримки та допомоги городянам в умовах воєнного стану (72,8%).
2. Пріоритетними та такими що потребують удосконалення для киянок та киян є наступні заходи запобігання безпековим викликам та реагування на них, як: облаштування вбиралень в громадських місцях, забезпечення публічності та прозорості діяльності владних структур по запобіганню

безпековим викликам та реагуванню на них, облаштування бомбосховищ та укриттів водою, туалетами, ковдрами, зручними меблями тощо, регулярні обстеження рівня доступності, умов перебування для жінок з дітьми, жінок та чоловіків похилого віку, з інвалідністю та інших вразливих груп населення у бомбосховищах та укриттях м. Києва, маркування бомбосховищ та укриттів позначками та дорожньою розміткою із зазначенням відстані до них. Менш важливим для киян та киянок є заходи запобігання безпековим викликам та реагування на них, як: забезпечення мешканців міста за місцем проживання засобами індивідуального захисту та безпеки, виготовлення та поширення пам'яток екстреного реагування на безпекові виклики з урахуванням потреб жінок та чоловіків, дівчат та хлопців, у тому числі з інвалідністю, запровадження доступних послуг та сервісів психологічної допомоги задля підвищення стресостійкості городян, організація навчань з реагування на кризові ситуації за місцем проживання та роботи містян, створення комітетів мешканців будинків із запобігання безпековим викликам та проведення їх навчання.

3. Питання доступності локальних укриттів та бомбосховищ повинно бути покращено, киянки та кияни повинні максимально добре орієнтуватися у бомбосховищах міста, з цією метою доцільно більш активно інформувати киян про наявні та можливі локації укриття в місті у різноманітних мікрорайонах міста (можливо магазинах, поліклініках, аптеках, кафе та рестораціях, зонах відпочінку, нових почтах, станціях метро тощо). Кияни більш позитивно оцінюють доступність укриттів/бомбосховищ під час ракетного удару, коли перебувають вдома та на робочому місці, порівняно із тим, коли вони знаходяться у міському просторі – їдуть в наземному транспорті чи гуляють містом. Водночас кожна/ен 5 киянка та киянин (22,8%) каже про недоступність укриттів/бомбосховищ під час ракетного удару, коли вони їдуть в наземному транспорті, що ілюструє ситуацію відсутності переадресації та відсутності логістичного мапування локацій укриттів/бомбосховищ за маршрутами міста. І саме перебуваючи вдома,

майже третина киянок та киян (29%) каже про недоступність укриттів/бомбосховищ для себе під час ракетного удару.

4. Третина опитаних киянок та киян є незадоволені якістю облаштування укриттів/бомбосховищ – 30,3% вважають що якість облаштування є не якісною та майже третина киян не користувалися укриттями/бомбосховищами міста – 26,7%: що може говорити про або віддаленість укриттів/бомбосховищ, або необізнаності про них, або неготовність чи неможливість їх відвідування з різних причин, зокрема їх недоступності. Лише 15,6% киянок та киян вважають що якість облаштування укриттів в місті є задовільною. А також, з віком респонденток/ів, падає оцінка якості облаштування бомбосховищ/укриттів.
5. Потрібно більш детально, в межах якісного дослідження вивчити занепокоєність та чинники тривожності киян у просторах, які вони макрують як менш безпечні - ринки та інші місця торгівлі, у т.ч. локації торговельних центрів та паркувальні місця (парковки для автомобілів) і, особливо вулиці з автомобільним рухом. Киянки та кияни вважають безпечними просторами міста вулиці призначені для піших і велосипедних прогулянок, підземні переходи та зупинки громадського транспорту, у т.ч. станції метрополітену. Також безпечними для опитаних, але меншою мірою є - публічні місця для зустрічей (наприклад: зони кафе, ресторанів, у т.ч. швидкого харчування), парки та сквери, школи та дитячі садки, двори та під'їзди житлових будинків. Найбільш безпечно киянки та кияни відчувають в метро та вдома, а максимально безпечно – в парках, в центрі міста, в транспорті. За результатами опитування 17% киянок та киян вважають столицю абсолютно безпечним містом та половина опитаних, скоріше погоджується з твердженням, що «Київ є безпечним містом». Лише 7,9% - опитаних не згодні з тим що Київ можна вважати безпечним містом для життя

6. Інфраструктура міста повинна підтримувати безпеку киян – від упорядкованої візуально небезпечної ландшафтної архітектури до спеціальних засобів звернення за допомогою у випадку потенційної небезпеки: однак, зафіксований дуже низький рівень обізнаності киянок та киян про місця розташування кнопок екстреного виклику допомоги у районі чи мікрорайоні – про них знають лише кожна/ен 10 киянка чи киянин. Водночас, за результатами опитування, кожна 4 киянка/киянин має для самозахисту газовий балончик, сигнальну кнопку виклику на мобільному телефоні, свисток. Більшість опитаних киян та киянок каже про значну небезпеку у місті крадіжок чи пограбувань – 73,3%. Але малий відсоток киян (7%) дали позитивні відповіді на питання «Чи були Ви або члени Вашої родини жертвою злочину у Києві за останні 12 місяців?». Вік та термін проживання у Києві впливають на оцінку криміногенної ситуації в умовах воєнного стану: кияни молодшого віку та кияни, які проживають меншу кількість часу в столиці більш компліментарно оцінюють криміногенну ситуацію в районі свого проживання, і навпаки, кияни старшого віку та кияни які більше часу проживають в столиці, демонструють критичніше ставлення до криміногенної ситуації в районі свого проживання. Наявну криміногенну ситуацію в умовах воєнного стану в Києві (44,3%) та районах міста проживання (49,2%) киянки та кияни переважно оцінюють задовільно.
7. Доцільно, винайти та запровадити більше різноманітних та різноформатних можливостей для киян, та особливо киянок, в місті брати участь у формуванні політик щодо питань їх особистої безпеки та врахування потреб дівчат та жінок щодо їх особистої безпеки на місцевому рівні політик та у їх плануванні: бо лише половина киян та киянок каже про таку наявну реалістичну можливість в столиці: 40% опитаних не можуть дати оцінку тому що в місті забезпечено надання ефективної та своєчасної допомоги особам (жінкам та чоловікам), які постраждали від насильства за ознакою статі, зокрема від сексуального насильства, 39% –

вагаються надати відповідь про сформоване партнерство влади, поліції та киян щодо безпечного міста та безпечного громадського простору, 36,9% - про стан системного інформування населення з питань запобігання та протидії насильству за ознакою статі, сексуальним домаганням та сексуальному насильству, 26,7% - про наявні можливості дівчат та жінок брати участь у формуванні політик щодо питань їх особистої безпеки та 25,4% - про стан врахування потреб дівчат та жінок щодо їх особистої безпеки враховуються на місцевому рівні політик та планування.

8. Увага до питань впровадження роботодавцями Києва (приватної та державної форми власності) політик регулювання індивідуальної поведінки та корпоративної етики щодо протидії сексизму, сексуальним домаганням, психологічному та сексуальному насильству, дискримінації під час прийняття на службу, виконанні службових обов'язків та участі у прийнятті рішень – повинна збільшуватися з боку ОМС столиці: про запровадження подібних політик сказали лише 5,7% киян та 25,1% киян про їх ймовірність. Політики та практики створення безпечного, рівного та гармонійного робочого середовища для працівниць/ків де кожна та кожен може поєднувати професійне та особисте життя, враховуючи їхні потреби та можливості, особливо в контексті безпекових викликів під час війни, - також не є «модними»: аргументи на їх користь повинні лунати із ЗМІ, експертів, керівництва столиці. За результатами дослідження, найменшою мірою поширеними в столиці, за ініціативи роботодавців та/або за результатами лобіювання актуальних потреб працюючих, допоміжні сервіси для працюючих батьків, такі як запровадження посад офісної няні/вихователя/вчителя (57,3%), транспортне обслуговування працівників з дітьми (52,3%), створення кімнат грудного вигодовування (53,5%), - саме такі, які можна вважать затребуваними в часи війни та постійних безпекових викликів в столиці. Непоширеними для робочих середовищ столиці є створення дитячих куточків/садків (48,1%), можливість взяти дитину на роботу (40,9%), скорочення робочого дня для

молодих батьків (35,5%). Рідко респонденти кажуть про наявні можливості взяти дитину на роботу та наявність дитячих куточків/садків ініційованих роботодавцями. Поширеність гнучких графіків роботи, та практики дистанційної роботи та роботи онлайн, - поширені значною мірою.

9. Системне інформування населення з питань запобігання та протидії насильству за ознакою статі, сексуальним домаганням та сексуальному насильству, а також, удосконалення механізмів партнерства влади, поліції та киян щодо безпечного міста та безпечного громадського простору повинно удосконалюватися: майже половина киянок та киян каже про існування небезпеки сексуальних домагань для дівчат та жінок (45,4%), третина опитаних погоджуються щодо наявності небезпек, пов'язаних з - сексуальним насильством чи зґвалтуванням дівчат-підлітків та жінок (32,6%), сексуальних домагань до дітей та підлітків (31,6%), образ, побиття представників ЛГБТ-спільноти міста (30,3%). А також, індивідуальні судження киянок про власний досвід сексуальної небезпеки у міському просторі, є більш стриманим, ніж їхня узагальнююча оцінка про наявні гіпотетичні ризики для жінок і дівчат потрапити в ситуації сексуальної небезпеки та ризиків.

**Лінійні розподіли відповідей респондентів
на запитання анкети**

Чи побудована, на Вашу думку, в місті надійна система ідентифікації, запобігання та реагування на безпекові виклики (війна, пандемія, техногенні катастрофи) з урахуванням потреб різних груп жінок і чоловіків (зокрема потреб жінок та чоловіків з інвалідністю)?, %

Так	11,9
Скоріше так, ніж ні	36,4
Скоріше ні, ніж так	22,3
Ні	9,9
Важко відповісти	19,5

Оцініть, будь ласка важливість таких заходів запобігання безпековим викликам та реагування на них (війни, пандемії, техногенних катастроф) для міста Києва, %

	Важливо	Скоріше важливо	Рівною мірою важливо і не важливо	Скоріше не важливо	Не важливо	ВВ
Інформування городян про алгоритми дій відповідно до рівня загрози та кризової ситуації	59,2	29,2	7,0	2,6	0,6	1,3
Виготовлення та поширення пам'яток екстреного реагування на безпекові виклики з урахуванням потреб жінок та чоловіків, дівчат та хлопців, у тому числі з інвалідністю	45,2	33,9	12,4	4,8	1,8	1,9
Розгортання діючих та будівництво нових бомбосховищ або укриттів	72,7	20,7	4,6	1,1	0,0	0,8
Облаштування бомбосховищ та укриттів во-дою, туалетами, ковдрами, зручними меблями тощо	62,7	24,1	9,1	2,6	0,1	1,4
Маркування бомбосховищ та укриттів позначками та дорожньою розміткою із зазначенням відстані до них	61,8	25,5	8,5	2,9	0,3	0,9
Регулярні обстеження рівня доступності, умов перебування для жінок з дітьми, жінок та чоловіків похилого віку, з інвалідністю та інших вразливих груп населення	62,2	29,5	5,2	1,9	0,5	0,6

бомбосховищ та укриттів м.Києва						
Удосконалення системи оповіщення під час безпекових загроз з урахуванням інклюзивного підходу	51,0	34,7	7,9	2,9	2,4	1,0
Організація навчань з реагування на кризові ситуації за місцем проживання та роботи містян відповідно до характеру та рівня загрози	36,5	31,6	19,1	5,9	3,6	3,4
Забезпечення мешканців міста за місцем проживання засобами індивідуального захисту та безпеки	49,5	33,5	11,7	2,3	0,9	2,1
Запровадження доступних послуг та сервісів психологічної допомоги задля підвищення стресостійкості городян	43,1	36,3	16,0	1,7	0,4	2,5
Надання психологічної підтримки з питань подолання психологічних травм у дітей, внаслідок бомбардувань та інших ризиків війни	52,8	32,2	11,4	1,6	0,2	1,9
Створення комітетів мешканців будинків із запобігання безпековим викликам та проведення їх навчанням	34,9	25,3	20,1	6,9	7,7	5,1
Забезпечення роботи громадського транспорту в умовах воєнного стану	79,9	15,4	4,0	0,1	0,0	0,5
Забезпечення роботи та доступності медичних послуг в умовах воєнного стану	88,2	10,2	1,3	0,0	0,0	0,3
Надання гуманітарної допомоги соціально-вразливим верствам в умовах воєнного стану	73,1	23,2	3,2	0,0	0,0	0,5
Надання соціальної підтримки та допомоги городянам в умовах воєнного стану	72,8	23,0	3,6	0,2	0,0	0,4
Забезпечення освітніх закладів укриттями та бомбосховищами в умовах воєнного стану задля надання освітніх послуг	82,7	14,2	2,0	0,1	0,0	1,0
Розгортання та обладнання пунктів	59,7	30,8	7,8	0,8	0,1	0,9

обігріву (незламності) у зимовий період						
Облаштування вбиралень в громадських місцях	66,1	26,0	5,1	1,3	0,2	1,3
Будівництво в місті захисних споруд цивільного захисту з урахуванням гендерного та інклюзивного підходу, загроз та ризиків, пов'язаних із надзвичайними ситуаціями та бойовими діями	55,9	27,3	7,7	3,6	2,2	3,3
Забезпечення публічності та прозорості діяльності владних структур по запобіганню безпековим викликам та реагуванню на них	64,1	30,9	3,1	0,6	0,1	1,3

Оцініть, будь ласка, доступність для Вас укриттів/бомбосховищ під час ракетного удару, коли Ви, %:

	Доступно	Скоріш доступно, ніж ні	Рівною мірою доступно й не доступно	Скоріш не доступно	Не доступно	<i>ВВ</i>
Перебуваєте вдома	24,3	26,5	18,6	14,3	14,7	1,6
Їдете в наземному міському транспорті	8,4	27,5	34,1	11,5	11,3	7,1
Перебуваєте на робочому місці	25,3	26,9	12,7	4,3	6,8	23,9
Гуляєте містом	9,0	27,0	40,6	7,4	7,9	8,1

Оцініть, будь ласка, якість облаштування бомбосховищ/укриттів, %

Якісно	3,0
Скоріш якісно	12,6
Рівною мірою якісно й не якісно	23,8
Скоріш не якісно	17,5
Не якісно	13,8
<i>Не користувався</i>	26,7
<i>Важко відповісти</i>	2,6

Чи створено за останні роки у місті Києві інфраструктурні об'єкти (освітні заклади, центри надання адміністративних послуг, транспортна інфраструктура міста, зони відпочинку тощо) які ... Враховують потреби жінок та чоловіків з дітьми? %

Так	10,7
Скоріше так, ніж ні	39,8
Скоріше ні, ніж так	18,1
Ні	9,7
<i>Важко відповісти</i>	21,6

Чи створено за останні роки у місті Києві інфраструктурні об'єкти (освітні заклади, центри надання адміністративних послуг, транспортна інфраструктура міста, зони відпочинку тощо) які ... Враховують потреби жінок та чоловіків похилого віку та осіб з інвалідністю?, %

Так	7,6
Скоріше так, ніж ні	28,1
Скоріше ні, ніж так	24,1
Ні	15,8
<i>Важко відповісти</i>	24,5

Як Ви вважаєте, чи поширено сьогодні у роботодавців заходи, покликані поєднати функції та обов'язки професійного та приватного життя працюючих містян, як то ...?, %

	Не поширені	Поширені малою мірою	Поширені значною мірою	<i>Важко відповісти</i>
Гнучкі графіки роботи	17,1	31,9	30,3	20,7
Дистанційна робота	9,0	26,6	49,0	15,4
Робота онлайн	8,8	25,4	50,1	15,7
Скорочення робочого дня для молодих батьків	35,5	21,7	5,2	37,5
Можливість взяти дитину на роботу	40,9	19,5	4,3	35,2
Запровадження посад офісної няні/вихователя/вчителя	57,3	4,9	1,0	36,8
Створення дитячих куточків/садків	48,1	11,3	4,0	36,6
Створення кімнат грудного вигодовування	53,5	8,3	2,2	36,1
Транспортне обслуговування працівників з дітьми	52,3	8,1	1,3	38,3

Як Ви вважаєте, чи впроваджують роботодавці Києва (приватної та державної форми власності) політику регулювання індивідуальної поведінки та корпоративної етики щодо протидії сексизму, сексуальним домаганням, психологічному та сексуальному насильству, дискримінації під час прийняття на службу, виконанні службових обов'язків та участі у прийнятті рішень?, %

Так	5,7
Скоріше так, ніж ні	25,1
Скоріше ні, ніж так	19,0
Ні	16,5
<i>Важко відповісти</i>	33,7

Чи стикалися Ви особисто за останні 12 місяців під час виконання службових обов'язків з наступними ситуаціями по відношенню до себе чи своїх колег?, %

Дискримінацією (за віком, за статтю, за місцем проживання, за соціальним статусом тощо) під час прийняття чи просування на службі	6,9
Психологічним насильством	3,0
Сексуальними домаганнями	0,8

Сексуальним насильством	0,3
<i>Не працюю</i>	23,2
<i>Важко відповісти</i>	50,7
<i>Відмова від відповіді</i>	13,0

Наскільки ви погоджуєтеся чи не погоджуєтеся з тим, що Київ є безпечним містом?, %

Повністю згоден/на	17,0
Скоріше згоден/на	52,1
І згоден/на, і не згоден/на	22,0
Скоріше не згоден/на	6,1
Повністю не згоден/на	1,8
<i>Важко відповісти</i>	1,0

Чи відчуваєтеся Ви безпечно, коли...?, %

	Так	Скоріше так	Рівною мірою і так і ні	Скоріше ні	Ні	ВВ
Гуляєте містом вдень	50,4	32,2	13,6	2,2	0,7	0,9
Гуляєте містом вночі	8,6	13,7	18,1	11,4	18,3	29,9
Перебуваєте вдома	55,3	31,3	11,2	1,3	0,7	0,3
Гуляєте в парках міста	37,4	37,9	20,7	2,3	0,6	1,1
Гуляєте центром міста	41,8	32,9	18,7	2,0	0,7	4,0
Гуляєте околицями міста	20,1	26,2	28,3	13,6	4,8	6,9
Перебуваєте у метрі	59,6	28,7	8,9	0,7	0,3	1,8
Користуєтесь громадським надземним транспортом	35,1	35,5	22,7	3,3	1,7	1,8
Залишаєте своє житло чи майно без нагляду	22,1	22,3	24,9	16,8	11,2	2,8

Наскільки безпечно Ви відчуваєтеся у таких місцях району Вашого проживання, %:

	Достатньо безпечно	Скоріше безпечно	І безпечно, і небезпечно	Скоріше не безпечно	Достатньо небезпечно	ВВ
Вулиці призначені для піших і велосипедних прогулянок	47,6	32,9	14,3	4,0	0,7	0,6
Вулиці з автомобільним рухом	18,9	29,8	27,3	14,6	8,4	1,1
Підземні переходи	45,1	35,4	14,9	3,4	0,6	0,6
Зупинки громадського транспорту, у т.ч. станції метрополітену	42,6	37,1	16,2	2,7	0,8	0,6
Паркувальні місця (парковки для автомобілів)	32,4	28,0	22,4	7,7	1,7	7,7
Двори та під'їзди житлових будинків	34,4	37,3	21,5	4,3	0,8	1,6
Ринки та інші місця торгівлі, у т.ч. локації торговельних центрів	32,5	34,4	24,7	5,9	0,8	1,8

Публічні місця для зустрічей (наприклад: зони кафе, ресторанів, у т.ч. швидкого харчування)	44,1	30,9	16,3	2,6	0,6	5,5
Парки та сквери	38,8	35,7	20,3	3,0	0,7	1,5
Школи та дитячі садки	45,0	29,4	11,7	1,6	0,4	12,0
Дитячі майданчики	43,6	28,8	14,3	2,4	0,5	10,4

Як би Ви оцінили криміногенну ситуацію в умовах воєнного стану ...?, %

	Цілком задовільна	Скоріше задовільна	Рівною мірою задовільна та незадовільна	Скоріше незадовільна	Зовсім не задовільна	ВВ
в Києві	5,9	38,4	33,6	11,6	4,2	6,3
у Вашому районі	7,4	42,0	32,9	10,0	3,8	3,9

Чи були Ви або члени Вашої родини жертвою злочину у Києві за останні 12 місяців?, %

Так	7,6
Ні	91,6
Важко відповісти	0,8

Чи «взаємодіяли» Ви з поліцейськими у місті Києві протягом останніх 12 місяців?, %

«Взаємодія» включає будь-який обмін, який ви могли мати з поліцейським, будь то офіційний чи неофіційний, в тому числі неофіційно привітатися, попросити допомоги в офіцера або бути зупиненим поліцією.

Так	14,8
Ні	84,5
Важко відповісти	0,6

Чи маєте Ви для самозахисту газовий балончик, сигнальну кнопку виклику на мобільному телефоні, свисток тощо?, %

Так	22,8
Ні	76,7
Відмова від відповіді	0,5

Чи знаєте Ви про місця розташування кнопок екстреного виклику допомоги у Вашому районі чи мікрорайоні?, %

Так	10,6
Ні	78,2
Я не знаю що таке «кнопка екстреного виклику допомоги»	11,2

Оцініть, будь ласка, за п'ятибальною шкалою якість роботи поліції в місті Києві, %

1 - негативно	5,1
2	9,0
3	35,5
4	37,0
5 - позитивно	9,2

<i>Важко відповісти</i>	4,3
-------------------------	-----

Які ситуації викликають у Вас найбільше занепокоєння?, %

Великі компанії людей, що перебувають у стані алкогольного сп'яніння	31,2
Люди, які вживають/продають наркотики	28,1
Викинуті засоби від вживання наркотиків, наприклад голки, шприці	26,6
Гучний шум, наприклад, крики, гучна музика	23,2
Розпивання алкоголю у громадських місцях	18,3
Відсутність освітлення на вулицях, дворах, під'їздах	16,5
Вандалізм	15,2
Бездомні тварини	15,0
Наявність місць з потенційними ризиками можливих нападів (занедбані та покинуті споруди, неогорожені недобудови, промислові зони, безлюдні місця/пустирі, місця з обмеженою видимістю через високі кущі та дерева)	14,1
Відправлення біологічних потреб у громадських місцях	13,1
Обмеження руху та/або обмежена кількість маршрутів громадського транспорту, що ускладнює пересування по місту	8,4
Переслідування/залякування/загрозлива поведінка	7,5
Сусідські суперечки	5,1
Графіті	3,6
Інше	8,2
<i>Важко відповісти</i>	3,3

На Ваш погляд, чи існує небезпека у громадських місцях Києва щодо ..., %

	Так	Ні	ВВ
Сексуальних домагань для дітей та підлітків	31,6	43,9	24,5
Сексуальних домагань для дівчат та жінок	45,4	35,1	19,5
Сексуального насильства чи зґвалтування дівчат-підлітків та жінок	32,6	45,1	22,3
Образи, побиття представників ЛГБТ-спільноти міста	30,3	41,5	28,2
Крадіжок чи пограбування	73,3	16,6	10,0
Викрадення дітей, підлітків, жінок, чоловіків	23,9	51,2	24,9

Чи вважаєте Ви, що в Києві...?, %

	Так	Скоріше так, ніж ні	Скоріше ні, ніж так	Ні	ВВ
Дівчата та жінки мають можливість брати участь у формуванні політик щодо питань їх особистої безпеки	20,2	31,7	14,0	7,4	26,7
Потреби дівчат та жінок щодо їх особистої безпеки враховуються на місцевому рівні політик та планування	14,7	36,6	15,4	7,9	25,4
В місті забезпечено надання ефективної та своєчасної допомоги особам (жінкам та чоловікам), які постраждали від насильства за ознакою статі, зокрема від сексуального насильства	7,4	23,2	18,5	10,8	40,0
У місті є системне інформування населення з питань запобігання та протидії насильству за ознакою статі, сексуальним домаганням та сексуальному насильству	7,4	24,6	18,5	12,6	36,9
В столиці сформоване партнерство влади, поліції та киян щодо безпечного міста та безпечного громадського простору	6,3	24,0	17,2	13,5	39,0

ЗАПИТАННЯ ЛИШЕ ДЛЯ ЖІНОК . N=1083

Як часто протягом останніх 12 місяців з Вами траплялися такі ситуації?, %

	Так, постійно	Іноді	Ні, ніколи	ВВ	Відмова
Вам робили зауваження сексуального характеру на вулиці або в іншому громадському просторі, транспорті	1,6	16,1	74,0	2,6	5,8
Вам розповідали непристойні образливі історії, або відпускали подібні жарти щодо вас	1,4	16,7	73,8	2,7	5,5
Ви думали, що сукня або спідниця, які ви одягнули, може привернути небажану увагу сексуального характеру	3,0	19,8	69,1	2,7	5,5
Вас примушували до розмов на теми сексуального характеру проти вашої волі	0,1	7,9	82,1	3,3	6,6
Вам надходили неприємні повідомлення, сексуальні зауваження, жарти, розповіді, фотографії або відео по електронній пошті, у соціальній мережі або телефоном	1,0	8,0	81,2	2,7	7,1
Вас примушували вийти, повечеряти, випити або зайнятися сексом, навіть якщо ви сказали «Ні»	0,1	4,0	84,9	2,8	8,2
Ви відчували на собі небажані дотики сексуального характеру від незнайомих та проти вашої волі у транспорті	1,9	14,1	73,2	2,8	8,0
Ви відчували на собі небажані дотики сексуального характеру від незнайомих	1,1	8,7	79,4	2,6	8,1

та проти вашої волі у багатолюдних місцях					
Ви відчували на собі небажані дотики сексуального характеру від незнайомих та проти вашої волі на роботі чи навчанні	0,2	5,5	82,9	2,6	8,8

Чи вважаєте Ви, що в нашій громаді існує значний ризик для жінок і дівчат потрапити в ситуації, про які ми щойно говорили?, % N=1083

Так	16,3
Скоріше так, ніж ні	37,4
Скоріше ні, ніж так	21,6
Ні	6,4
Важко відповісти	18,3

Соціально-демографічний блок

Стать, %

Чоловіча	45,9
Жіноча	54,1

Ваш вік, %

18-29	25,3
30-45	29,5
46-59	23,8
60+	21,4

Ваш сімейний стан, %

Одружений (а)	57,3
Неодружений (а)	24,2
Розлучений (а)	8,5
Вдівець (вдова)	10,1

Ваша освіта %

Початкова освіта (менше 9 класів)	0,5
Базова (неповна) середня освіта (повних 9 класів)	1,5
Повна загальна середня (або професійно-технічна) освіта (11 класів тощо)	25,0
Базова вища освіта (технікум, ВНЗ I, II рівнів акредитації)	28,5
Повна вища освіта (ВНЗ III, IV рівнів акредитації)	44,5

В повсякденному житті Ви спілкуєтесь?, %

Тільки російською мовою	7,0
В більшості ситуацій російською мовою	14,2
Рівною мірою українською і російською мовами	37,5
В більшості ситуацій українською мовою	20,9
Тільки українською мовою	20,3
Іншою	0,1

Ким Ви себе усвідомлюєте за національністю?, %

Українцем/українкою	97,1
---------------------	------

Росіянином/росіянкою	1,8
Інша відповідь	0,5
Важко відповісти	0,6

0

Яку мову Ви вважаєте своєю рідною?, %

Українську	77,9
Російську	7,8
І українську, і російську рівною мірою	13,6
Іншу	0,3
Важко відповісти	0,4

В якому секторі економіки Ви працюєте?, %

У державному секторі	14,4
У приватному секторі	55,2
Не працюю	30,4

Яке в цілому матеріальне становище Вашої родини?, %

Ледве зводимо кінці з кінцями, грошей не вистачає навіть на необхідні продукти	6,3
Вистачає на харчування та на придбання необхідних недорогих речей	23,6
У цілому на життя вистачає, але придбання речей тривалого користування, таких як меблі, холодильник, телевізор уже викликає труднощі	46,6
Живемо забезпечено, але зробити деякі покупки ми поки що не в змозі (купити квартиру, автомобіль тощо)	20,1
Ми можемо собі дозволити придбати практично все, що хочемо	0,4
<i>Важко відповісти</i>	<i>0,8</i>
<i>Відмова від відповіді</i>	<i>2,1</i>

Чи належите Ви до такої категорії громадян?, %

	Так	Ні	ВВ
Люди з інвалідністю та особи що опікуються родичами з інвалідністю	12,3	87,6	0,1
Матері або батьки, які виховують дітей до 18 років самостійно	3,4	96,3	0,3
Багатодітні з неповнолітніми дітьми (3 й більше)	1,5	98,1	0,4
Безробітні, які втратили роботу внаслідок бойових дій	3,7	96,0	0,3
Пенсіонери з мінімальним рівнем пенсії	12,3	87,4	0,3
Внутрішньо переміщені особи (ВПО)	4,9	95,0	0,1
Родини військовослужбовців	5,1	94,6	0,3

Скажіть, будь ласка, чи є у Вас діти до 18 років?, %

До 6 років	11,4
6-14 років	17,2
15-18 років	7,6
<i>Немає</i>	<i>67,7</i>

Чи перебувають Ваші діти зараз в Києві?, %

Так	27,8
Ні	4,4
Питання не ставилося	67,7

Скільки років ви проживаєте в Києві?, %

Менше 1 року	1,1
1-5 років	5,1
6-10 років	4,8
11-20 років	5,4
Понад 20 років	23,4
Все життя	60,2

До якого майнового класу Ви себе відносите?, %

До багатих	0,1
До вище середнього	4,7
До середнього	45,5
До нижче середнього	32,8
До найбідніших	11,3
<i>Важко відповісти</i>	5,5